

5

Med hensyn til de løn- og ansættelsesmæssige konsekvenser af lovforslaget henvises til samlet svar fra AC. Såfremt I skulle have spørgsmål eller ønsker yderligere oplysninger er I meget velkomne til at kontakte os.

Med venlig hilsen

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Bjarke Fønnesbech', written over a horizontal line.

Bjarke Fønnesbech

Direkte 33184743
Email: bfj@ida.dk

Fra: Søndergaard, Ida

Sendt: 22. december 2004 09:38

Til: Nielsen, Bente

Emne: VS: Integrationsministeriets høringssvar vedr. udmøntning af kommunalreformen på Miljøministeriets område
Kære Bente,

Hermed høringssvar fra Integrationsministeriet

-----Oprindelig meddelelse-----

Fra: Jakob Øster [mailto:jds@inm.dk]

Sendt: 21. december 2004 10:36

Til: xims@mim.dk

Cc: Jakob Øster

Emne: Integrationsministeriets høringssvar vedr. udmøntning af kommunalreformen på Miljøministeriets område

Miljøministeriet har ved e-post af 2. december 2004 anmodet Integrationsministeriet om eventuelle bemærkninger til lovforslag til udmøntning af kommunalreformen på Miljøministeriets område.

Integrationsministeriet skal i den anledning meddele, at ministeriet ikke har bemærkninger til det fremsendte.

Med venlig hilsen

Jakob Øster

Sekretariatskontoret

Integrationsministeriet

Holbergsgade 6

1057 København K.

Tlf. (+45) 33 92 33 80, Direkte (+45) 33 95 15 87

E-post: jds@inm.dk

jan jørgensen.txt

Fra: Bianca Lund Sørensen [bls@im.dk]
Sendt: 9. januar 2005 11:01
Til: trm@trm.dk; mim@mim.dk
Cc: Charlotte Bidsted
Emne: VS: Bemærkninger til lovforslag til udmøntning af strukturreformen

Til videre foranstaltning.

Med venlig hilsen

Bianca Lund Sørensen
Indenrigs- og Sundhedsministeriet
1. økonomiske kontor
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K.
Direkte tlf.nr. 33 92 60 57
E-mail: bls@im.dk

-----Oprindelig meddelelse-----

Fra: Jan Jørgensen [mailto:tfvjaj@ra.dk]
Sendt: 8. januar 2005 00:37
Sendt til: Kontorpostkasse 1 økonomiske kontor
Samtale: Bemærkninger til lovforslag til udmøntning af strukturreformen
Emne: Bemærkninger til lovforslag til udmøntning af strukturreformen

Til Regeringen (Miljø- og Trafikministeriet)

Mine bemærkninger vedrører forslag til ændring af lov om planlægning og forslag til lov om trafikskaber.

Jeg er bekymret over, at der med lovforslagene ikke placeres et samlet ansvar for by- og trafikplanlægningen i Hovedstadsregionen.

Ifølge forslaget til ændring af lov om planlægning skal kommunerne ganske vist fortsat planlægge inden for den nuværende hovedstruktur med stationsnærhed og byomdannelse som bærende principper. Det er positivt, og man kan da også håbe (lidt optimistisk) at kommunerne vil planlægge fornuftigt af sig selv. Men i modsat fald bliver det spændende at se om staten vil følge op på lovens ord om at sikre en byudvikling der styrker den kollektive trafik.

Det er langt mere oplagt at placere ansvaret for den overordnede byudvikling i regionen (incl. Roskilde Amt naturligvis). I store træk som det i dag sker i regionplanen, men med mere vidtgående beføjelser til regionen, først og fremmest i de stationsnære områder for at sikre mere intensiv udnyttelse af disse.

Ikke fordi regionen formentlig vil sætte sig mere igennem over for kommunerne end staten for at sikre en fornuftig (ikke bilorienteret) regional byudvikling. Men især fordi Hovedstadsregionen (med eller uden det øvrige Sjælland) er den naturlige enhed for den samlede varetagelse af by- og trafikplanlægning.

Regionen bør således også have ansvaret for den overordnede trafikplanlægning af alle trafikformer, og for driften af den samlede kollektive trafik i regionen. Altså S-tog, Metro, lokalbaner, busser og evt. letbaner/sporvogne i et regionalt selskab (regionaltog kan diskuteres afhængig af regionens størrelse).

Ansvaret for sammenhængen mellem byudviklingen og trafikken skal samles, fordi områderne er så nært forbundne, at det giver meget dårlig mening at skille dem ad.

Det skal kunne ses og mærkes at nogen har ansvaret for at sikre sammenhængen!

Træffer regionen beslutninger for byudviklingen, som ikke styrker grundlaget for den kollektive trafik, så er det regionen selv, der må leve med færre passagerer i tog og busser - og dermed færre indtægter og sandsynligvis flere biler og mere trængsel på vejene. Omvendt vil der komme flere passagerer og flere indtægter, hvis beslutningerne for byudviklingen styrker den kollektive trafik.

. jan jørgensen.txt

Den regionale byudvikling er naturligvis ikke den eneste parameter for udviklingen i den kollektive trafik. Men den er det klart mest afgørende vilkår, især på lang sigt.

Med venlig hilsen

Jan Jørgensen
Nr. Farimagsgade 53, 3.tv.
1364 København K

Finansminister Thor Petersen
Finansministeriet
Christiansborg Slotsplads 1
1218 København K

DUT-forhandlingerne om strukturreformen

KL har d.d. afgivet de fleste høringssvar vedr. lovforslagene, der udmønter strukturreformen. De økonomiske konsekvenser drøftes fortsat bilateralt med fagministerierne lovforslag for lovforslag. Under forhandlingerne har der imidlertid vist sig en række generelle problemstillinger, som KL skal henlede opmærksomheden på.

Overordnet er det efter KL's opfattelse helt centralt, at kommunerne med strukturreformen får tilstrækkelige økonomiske ressourcer til at løfte de opgaver, de skal overtage. Der er tale om den beløbsmæssigt væsentligste DUT-sag i nyere tid. Reformen indebærer på flere områder helt nye opgaver, engangsomkostninger, overførsel af passiver og nye anlægsbehov. Det er vigtigt, at kommunerne sikres finansiering til de nye udgifter også i de tilfælde, hvor merudgifterne ikke modsvares af mindreudgifter andetsteds.

Som led i strukturreformen vil en lang række ikke-forsikrede amtslige tjenestemænd skulle overgå til bl.a. kommunal ansættelse. KL har i forbindelse med DUT-forhandlingerne forstået, at det er Finansministeriets udgangspunkt, at den fulde pensionsbyrde vedr. disse tjenestemænd skal bæres af de kommuner, hvortil tjenestemændene overgår. Det er Finansministeriets synspunkt, at der er tale om en særlig situation når en offentlig myndighed (amterne) nedlægges, hvilket forudsætter en løsning vedr. tjenestemandspensioner, der afviger fra de løsninger, man hidtil har valgt i forbindelse med opgaveflytninger, og som indgår i DUT-vejledningen.

KL er ikke enig i dette synspunkt.

Efter KL's opfattelse må den løsning som vælges vedr. tjenestemandspensioner ikke påføre kommunerne væsentlige ufinansierede byrder. Løsningen bør endvidere tage højde for byrdefordelingsproblematikken mellem kommuner og bør udformes på en måde, så fordelingen af de amtslige tjenestemænd på kommuner kan forløbe så smidigt som muligt.

Den 22. december 2004

Ref OCO
oco@kl.dk
Dir 3370 3382

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

Tlf 3370 3370
Fax 3370 3371

www.kl.dk

1/1

Flytningen af opgaver i forbindelse med strukturreformen indebærer, at der generelt skal tages stilling til, hvad der skal ske med de tilhørende aktiver og passiver. Af udkastet til lovforslaget om visse proceduremæssige spørgsmål fremgår det bl.a., at den eller de myndigheder, som en opgave overføres til, overtager de af den afgivende myndigheds aktiver og passiver samt rettigheder og pligter, der udelukkende knytter sig til den opgave, der overføres.

Det er i den forbindelse KL's opfattelse, at det også i denne sammenhæng bør sikres, at kommunerne ikke overtager en væsentlig ufinansieret gældsbyrde, ligesom der bør tages hensyn til den mellemkommunale byrdefordeling.

KL har konstateret, at der i flere af de modtagne DUT-notater vedr. strukturreformlovforslagene indgår væsentlige kommunale besparelser som følge af postulerede synergi- og stordriftsfordele. Det vurderes typisk, at de engangsomkostninger, der erkendes at være en konsekvens af lovforslagene skønnes at blive modsvaret af synergi- og stordriftsfordele, der dog i vid udstrækning hverken er beskrevet eller nærmere dokumenteret. Det skal hertil bemærkes, at fremgangsmåden efter KL's opfattelse ikke er i overensstemmelse med DUT-princippet. Såfremt DUT-princippet kan fortolkes således, at dokumenterbare udgifter kan modsvares af mere eller mindre elastiske beregninger af eller postulater om besparelspotentiale, er der en risiko for, at hensigten med DUT-princippet fortabes.

Det er generelt vigtigt, at der sikres sammenhæng mellem den økonomi, der bliver resultatet af forhandlingerne om strukturreformen og det personale, som overføres, således at kommunerne kan finansiere det personale, der overgår til kommunal ansættelse. KL har forstået, at forhandlingerne om fordelingen af overhead/amternes hovedkonto 6 først vil finde sted i løbet af 2005. I den forbindelse skal KL gøre opmærksom på, at det for KL er væsentligt, at det ved fordelingen af amternes hovedkonto 6 på modtagende myndigheder sikres, at kommunerne kan finansiere det hovedkonto 6 personale, som de skal overtage.

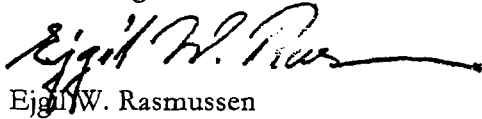
KL modtog ultimo oktober 2004 størsteparten af lovforslagene vedr. strukturreformen med tilhørende DUT-notater. DUT-forhandlingerne blev påbegyndt umiddelbart herefter.

Det er en meget omfattende reform. Det er derfor vigtigt, at de økonomiske konsekvenser er veldokumenterede og gennemanalyserede. I første omgang for kommunerne under ét, men derefter som led i en kommende udlignings- og finansieringsreform også for enkeltkommuner. De hidtidige drøftelser af DUT har været præget af, at dele af datagrundlaget er tilvejebragt forholdsvis sent i forløbet og i mange tilfælde endnu ikke er analyseret til bunds af parterne.

Strukturreformen er den beløbsmæssigt væsentligste DUT-sag i nyere tid. Et betryggende og fuldstændigt datagrundlag er derfor af særlig betydning og for KL en afgørende forudsætning for, at der kan skabes opbakning til at gennemføre den samlede reform. Viser det sig, at DUT-kompensation, personale og opgaver ikke passer sammen, når de mange love, der tilsammen udgør grundlaget for reformen, skal føres ud i livet, vil opgave- og strukturreformen ikke kunne leve op til de politiske mål, den skal opfylde.

Det er på den baggrund KL's opfattelse, at det ikke vil være muligt allerede medio januar 2005 at nå til enighed om reformens økonomiske konsekvenser, hverken på de konkrete opgaveområder eller vedrørende de mere overordnede principielle spørgsmål.

Med venlig hilsen

Ejgil W. Rasmussen

Peter Gorm Hansen

Kopi:

Indenrigs- og sundhedsministeren

Økonomi- og erhvervsministeren

Samtlige fagministre med ansvar for strukturreformlovforslag

Amtsrådsforeningen

Københavns Kommune

Frederiksberg Kommune

Miljøministeriet
Departementet
Højbro Plads 4
1200 København K

Høringssvar over udkast til lov om ændring af lov om forurennet jord (udmøntning af kommunalreformen)

Miljøstyrelsen har i brev af 1. december 2004 sendt forslag til lov om ændring af lov om forurennet jord (udmøntning af kommunalreformen) i høring.

Indledningsvis skal det bemærkes, at ønsket i Udmøntningsaftalen om, at der på miljøområdet gennemføres en forenkling af arbejdsdelingen mellem myndighederne, og det nærværende udkasts formål om, at det er kommunerne, som skal varetage de mere direkte borgerrettede opgaver og dermed skal være hovedindgangen til den offentlige sektor for borgere og virksomheder, kan KL til fulde støtte op om.

Med disse betragtninger følger KL's bemærkninger til de enkelte bestemmelser.

Ny § 8, stk. 6

Det følger af udkastet, at for arealer, der er tilmeldt Oliebranchens Miljøpulje (OM), vil det for fremtiden være Regionsrådet, der er den kompetente myndighed. KL finder *for det første*, at dette er en uhensigtsmæssig deling af opgaverne, idet kommunen i forhold til de øvrige § 8 sager får tildelt myndighedskompetencen.

For det andet forårsages disse forureninger oftest af de tankanlæg, som har været/er i brug i forbindelse med erhvervsmæssigt salg af benzin. For sådanne jordforureninger følger det af anden lovgivning, olietankbekendtgørelsen, at det er kommunen, der er den kompetente myndighed.

For nyere jordforureninger på samme lokalitet som OM-sagerne, vil det *for det tredje* være kommunen som påbudsmyndighed i henhold til jordforureningslovens § 41, der forestår en korrekt håndtering af en jordforurening som skyldes forurening i forbindelse med vaskehaller, værksteder eller lignende.

Den 22. december 2004

Jnr 10.06.08 G01
Sagsid 000147097

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

Tlf 3370 3370
Fax 3370 3371

www.kl.dk

1/4

Endelig er det *for det fjerde* vores fortolkning af Udmøntningsaftalens punkt om "påbud til virksomheder", at denne påbudskompetence alene skal deles mellem kommunerne og staten, og derfor bør kompetencen vedrørende ordningerne under OM overgå til kommunerne.

Ny § 8, stk. 9 og stk. 10

Med henvisning til formålet med den nye strukturændring finder KL, at det er yderst uhensigtsmæssigt, at Regionsrådene kan fastsætte regler om, hvilke betingelser, der skal opfyldes for at opnå en § 8 tilladelse samt fastsætte regler for, hvornår § 8 tilladelser kan undlades. Med disse 2 bestemmelser indføres der reelt en tre-delt kompetence, idet miljøstyrelsen også kan fastsætte retningslinier for disse sager i henhold til udkastets § 15. Ud fra et ønske om at forenkle arbejdsdelingen mellem myndighederne samt en ressourcemæssige betragtning finder KL, at disse 2 bestemmelser trækker i den helt modsatte retning.

Ny § 8a

Med henvisning til ordlyden af Udmøntningsaftalen og bemærkningerne til § 8, er der for KL ingen tvivl om, at kompetencen til at træffe afgørelse efter § 8 herunder at stille vilkår til en tilladelse i henhold til § 8, stk. 4, er overført til kommunerne. Dette indebærer, at det er kommunerne, som har det endelige og fulde juridiske ansvar over for ejer/bruger af et byggearbejde. Kommunerne skal således foretage en fuld sagsbehandling herunder lave udkast til vilkår og endelig afgørelse. Når dette er gjort sendes dette udkast til afgørelse herunder vilkår til Regionsrådet, som så efterfølgende vil foretage en fuld sagsbehandling.

Med denne bestemmelse er der indført en to-delt kompetence, som vil medføre, at 2 myndigheder sidder og laver en parallel sagsbehandling af samme sag. For KL er dette ensbetydende med unødigt bureaukrati og ressourcemæssigt er det helt uacceptabelt.

Det er således KL opfattelse, at bestemmelsen bør udgå, subsidiært formuleres som en pligt for kommunerne til at orientere Regionsrådene om deres afgørelser. Det skal bemærkes, at kommunerne fagligt har et vist kendskab til disse sager, idet de i forhold til deres andre sager på jordforureningsområdet har en del af den ekspertise, som skal bruges på denne type af sager. For eksempel som påbudsmyndighed i henhold til § 41. Endvidere vil det også være nogle af de samme hensyn som kommunerne som eneste myndighed skal varetage i forhold til miljøbeskyttelseslovens § 19.

Ny § 21

KL finder, at der også bør være en bestemmelse, som hjemler, at Regionsrådet skal underrette kommunen om oprydning eller afværgeforanstaltning

ger af hensyn til kommunens mulighed for at kunne håndtere jordflytninger samt i forhold til at kunne varetage kompetencen i henhold til § 8. KL finder således ikke, at det er tilstrækkeligt, at der alene henvises hertil i bemærkninger til nr. 8.

Ny § 39, stk. 3 og § 52, stk. 2 og § 66, stk. 1, 2. punktum

Med henvisning til ønsket om en forenkling mellem myndighederne, finder KL, at det er kommunerne, som skal tildeles disse kompetencer. Dette begrundes med, at det er kommunerne, der i henhold til råstofloven skal godkende og føre tilsyn med råstofvindningen. Endvidere er det kommunerne som i forhold til det almindelige miljøtilsyn vil skulle føre tilsyn med disse råstofvindingsvirksomheder.

På denne baggrund virker det inkonsekvent og uhensigtsmæssigt både ud fra et administrativt hensyn og ud fra en ressourcemæssig betragtning, at det ikke også er kommunerne, som skal føre tilsyn med jordforureningen forårsaget af disse virksomheder som følge af råstofvindningen herunder give dispensation fra og føre tilsyn med forbudet om at tilføre jord til råstofgrave og tidligere råstofgrave.

Med henvisning til KL's bemærkning til § 8, stk. 6, finder KL ligeledes, at der i § 66, stk. 1, 2. punktum skal være en konsekvensrettelse, således at det ikke er Regionsrådet, der skal føre tilsyn med kommunens myndighedsudøvelse i henhold § 8, stk. 6.

Ny § 71

KL finder det er inkonsekvent og uhensigtsmæssigt både ud fra et administrativt hensyn og ud fra en ressourcemæssig betragtning, at der for byggesager er en delt kompetence mellem Regionsråd og kommuner alt efter om byggesagen vedrører et kortlagt areal eller ej. For KL at se, er det de samme kompetencer, som er nødvendige, og med to-delingen af kompetencen skal der således opbygges ens kompetencer i 2 administrative systemer, hvilket for KL er imod intentionen med Udmøntningsaftalen.

Endvidere bør der i forhold til § 71 være hjemmel til at stille krav til forundersøgelser i forbindelse med byggesager på grunde, hvor der er eller har været potentielt forurenede grunde. Endvidere bør der være hjemmel til for kommunerne at kunne stille krav til undersøgelser og oprydninger, når der er konstateret forureninger, som forventes at kunne fjernes helt og derfor ikke behøver at blive kortlagte.

Ny § 82, stk. 2

Det bør i bestemmelsen præciseres, at en kommune kan påklage en anden kommunes afgørelser. KL finder, at dette er nødvendigt, idet en kommune

godt kan have interesser i en andens kommunes afgørelser af hensyn til drikkevandsinteresser og lignende.

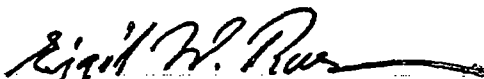
Andre bemærkninger

Idet udkastet åbner op for ændringer som ikke følger af opgave- og struktureformen, skal KL i denne forbindelse også pege på en uhensigtsmæssighed, som følger af den nuværende jordforureningslov. Det følger således af den nuværende lov, at det alene er vejjord fra offentlige veje, der skal anmeldes ved flytning, jf. § 50. Af hensyn til muligheden for at styre jordstrømme også fra private veje, bør denne bestemmelse ændres, således at der skal ske anmeldelse uanset, om jorden stammer fra en offentlig eller en privat vej.

Endelig skal KL bemærke, at den længe ventede vejledning om genanvendelse af jord og restprodukter bør prioriteres højt i forbindelse med opgave- og struktureformen, idet den vil være til stor administrativ gavn i kommunerne, henset til de nye opgaver i forbindelse med § 50 sammenholdt med de nye opgaver i miljøbeskyttelseslovens § 19.

De økonomiske konsekvenser af lovforslaget forhandles særskilt. Vedrørende KL's bemærkninger til de økonomiske konsekvenser henvises derfor til de igangværende DUT-forhandlinger af lovforslaget. Der henvises i øvrigt til vedlagte brev til finansministeren vedr. DUT-forhandlingerne om struktureformen.

Med venlig hilsen

Ejgil W. Rasmussen

Peter Gorm Hansen

Kopi til ARF, København og Frederiksberg kommuner.

Miljøministeriet
Skov- og Naturstyrelsen
Haraldsgade 53
2100 København Ø

KL's høringssvar om udkast til Lov om ændring af lov om planlægning (Udmøntning af kommunalreformen)

Skov- og Naturstyrelsen har den 1. december sendt udkast til Lov om ændring af lov om planlægning (Udmøntning af kommunalreformen) til høring i KL. I den anledning har KL følgende bemærkninger:

KL tilslutter sig lovforslagets overordnede linie. Generelt peger ændringen af planloven i en positiv retning. Lovforslaget ændrer grundlæggende ved ansvarsfordelingen mellem det statslige, regionale og lokale planlægningsniveau. Kommuneplanen bliver fremover det bærende plandokument og forener dermed planlægningen for land og by. Dermed er lovforslaget overordnet set i god overensstemmelse med en række grundprincipper bag opgave- og strukturreformen, herunder princippet om kommunerne som indgang til den offentlige sektor og hensynet til en sammenhængende og helhedsorienteret indsats for borgerne.

Samtidig er lovteksten dog meget kompleks, og de meget omfattende lov-bemærkninger slører til tider gennemskueligheden. Der er især tre overordnede problemstillinger, hvor KL må påpege uklarheder og uhensigtsmæssigheder:

Rammerne for kommunernes planlægning

Det er en naturlig konsekvens af regionplanens afskaffelse, at såvel statens som kommunernes plankompetencer styrkes. KL lægger dog afgørende vægt på, at statens beføjelser ikke anvendes til at detailstyre kommunerne men alene til at varetage de overordnede hensyn.

Det er positivt, at landsplanredegørelse og oversigt over statslige interesser i planlægningen i fremtiden rettes direkte imod kommunerne. Men da både landsplanredegørelsen og oversigten over de statslige interesser indgår som politisk referenceramme og administrationsgrundlag i Miljøministeriet, foreslår KL, at de to dokumenter rettes imod både kommunerne og Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg. Det sikrer, at ministeriets administra-

Den 22. december 2004

Jnr 10.05.02 A09
Sagsid 000144645

Ref MAG/KSJ
mag@kl.dk
Dir 3370 3328

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

Tlf 3370 3370
Fax 3370 3060

www.kl.dk

1/3

tionsgrundlag ikke indeholder beslutninger eller retningslinier, som burde have været behandlet i Folketinget.

KL foreslår endvidere, at oversigten over de statslige interesser offentliggøres umiddelbart op til, at de nye kommunalbestyrelser skal igangsætte kommuneplanprocessen. Det vil sikre et fornuftigt samspil mellem rammerne for kommunernes planlægning – og kommuneplanernes tilblivelse.

Den regionale udviklingsplan

KL finder det positivt, at lovforslaget lægger op til at styrke den regionale strategiske indsats og kommunernes rolle i forbindelse hermed. KL har længe påpeget, at regionplanerne ikke har formået at udgøre en dynamo for udvikling og vækst. Derfor er det vigtigt, at der nu lægges op til et bredere samarbejde mellem en række aktører om strategisk udvikling på regionalt niveau. Det imødekommes i udkast til lov om erhvervsfremme – og det søges også imødekommet i planlovgivningen i form af en ny regional udviklingsplan.

KL finder dog, at lovforslaget er uklart omkring, hvordan regionernes udviklingsplan skal spille sammen med de erhvervsudviklingsstrategier, der udarbejdes i vækstforaernes regi. KL finder, at det bør fremgå direkte af lovtæksten, at udviklingsplanen skal tage udgangspunkt i erhvervsudviklingsstrategierne. Der er vigtigt at sikre, at de nye vækstfora får reel mulighed for at præge den strategiske erhvervsudvikling.

Samtidig er det problematisk, at der ikke er klarhed om Regionsrådets indsigelsesmuligheder over for den kommunale planlægning. Udgangspunktet for en udviklingsplan må være at inspirere og fremme udviklingen. Ved at tillægge Regionsrådet indsigelsesmuligheder med afsæt i udviklingsplanen fastholdes et levn fra regionplanens arealregulering. En statslig eller en regional indsigelse mod en kommunes arealudlæg i et bestemt område skal som minimum være båret af, at området i forvejen er udlagt til andet formål.

Lidt mere overordnet stiller KL således spørgsmålstejn ved hensigtsmæssigheden i, at udviklingsplanen indgår som en del af planhierarkiet. Der bør ikke være tale om en arealregulerende plan, da det udtrykkeligt fremgår af lovforslaget, at kortbilaget ikke har juridisk status. KL betragter den regionale udviklingsplan som et samarbejdsdokument for kommuner. Regionen skal ikke af egen kraft regulere kommunerne. Spørgsmålet er derfor, om ikke udviklingsplanen ville stå sig bedre som et dokument, der alene tager udgangspunkt i erhvervsudviklingsstrategierne – og som danner udgangspunkt for igangsættelsen af fremadrettede initiativer, der kan opnå bred enighed om? Et sådant dokument vil fortsat kunne fungere som inspiration til den kommunale planlægning – og til landsplanlægningen.

Hovedstadsområdet

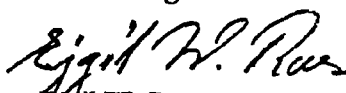
KL noterer sig, at forudsætningen for planlægningen i hovedstadsområdet er anderledes end i det øvrige land, og at denne forudsætning må håndteres i en ny kommunal struktur. Imidlertid er der store problemer forbundet med den linie, lovforslaget tegner på området. I praksis er der tale om, at gældende regionplanretningslinier samt stationsnærhedsprincippet ophøjes til lov. Det er et udtryk for hidtil uset central begrænsning af kommunernes planlægning i hovedstadsområdet, som KL ikke kan tilslutte sig.

Planlægning bør være et dynamisk redskab til at håndtere aktuelle udfordringer – også i hovedstadsområdet. Ingen kender på sigt forudsætningerne for planlægningen eller de behov, planlægningen vil skulle honorere og håndtere i et længere tidsperspektiv.

KL foreslår, at den meget rigide og statiske regulering af planlægningen i hovedstadsområdet udgår af lovforslaget og erstattes af bestemmelser om, at miljøministeren hvert fjerde år i dialog med kommunerne udarbejder retningslinier for planlægningen i hovedstadsområdet. Modellen for udarbejdelsen af ministerens oversigt over statslige interesser kunne overføres til hovedstadsområdet. Modellen vil underbygge et fleksibelt og dynamisk plansystem for hovedstadsområdet og sikre en demokratisk proces omkring rammerne for planlægningen, sådan som det er tilfældet for det øvrige land. Samtidig tager modellen højde for, at lokaliseringspolitikken løbende kan udvikles i dialog med kommunerne, der kender de aktuelle behov og udfordringer.

- ./ KL's bemærkninger til lovforslaget uddybes i vedlagte notat.
- ./ De økonomiske konsekvenser af lovforslaget forhandles særskilt. Vedrørende KL's bemærkninger til de økonomiske konsekvenser henvises derfor til de igangværende DUT-forhandlinger af lovforslaget. Der henvises i øvrigt til vedlagte brev til finansministeren vedr. DUT-forhandlingerne om strukturreformen.

Med venlig hilsen

Ejgil W. Rasmussen

Peter Gorm Hansen

Kopi sendt til Amtsrådsforeningen samt København og Frederiksberg kommuner.

BILAG

KL's bemærkninger til udkast til Lov om ændring af lov om planlægning (Udmøntning af kommunalreformen)

Generelle bemærkninger

KL har den 1. december 2004 modtaget forslag til ændring af planloven i høring. Lovforslaget ændrer grundlæggende på ansvarsfordelingen mellem det statslige, regionale og lokale planlægningsniveau. KL er generelt meget positiv overfor lovforslaget. Ændringen af planloven vil efter KL's opfattelse føre til en mere enkel og gennemskuelig arbejdsdeling mellem staten og kommunerne med betydelig mere råderum og ansvar til den kommunale planlægning. Lovforslaget indeholder visse uklarheder og uhensigtsmæssigheder, som der vil blive redegjort for i nedenstående.

En styrket landsplanlægning

Ifølge lovforslaget skal staten overtage en række af amternes nuværende kompetencer, herunder:

- pligt til at gøre indsigelse mod kommuneplaner og kommuneplantillæg, som ikke er i overensstemmelse med overordnede interesser
- pligt til at gøre indsigelse mod lokalplaner, som strider mod overordnede interesser i kystnærhedszonen
- VVM på anlæg og virksomheder, hvor staten i øvrigt får godkendelseskompetencen
- øget anvendelse af landsplandirektiver til placering af vanskeligt lokaliserbare anlæg fx affaldsdepoter og større infrastrukturanlæg
- udformning af retningslinjer for beliggenheden af større butikker og butiksområder uden for bymidten

Desuden vil landsplanredegørelsen i fremtiden blive rettet mod kommunalbestyrelsen frem for som nu mod Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg. Samtidigt gøres det til et lovkrav for miljøministeren at udarbejde en "Oversigt over statslige interesser i kommuneplanlægningen" hvert 4. år. I

Den 22. december 2004

Ref KSJ/MAG

ksj@kl.dk

Dir 3370 3290

Weidekampsgade 10

Postboks 3370

2300 København S

Tlf 3370 3370

Fax 3370 3060

www.kl.dk

Side 1/8

dag er det praksis, men ikke et lovkrav, at miljøministeren hvert 4. år udarbejder et overblik over statslige interesser i den regionale planlægning (statslige regionplanudmeldinger).

Endvidere bemyndiges miljøministeren til at fastsætte regler om anvendelsen af digital kommunikation for så vidt angår kommunikation mellem borgere og virksomheder indbyrdes samt kommunikation fra offentlige myndigheder til borgerne m.v.

KL's bemærkninger til landsplanlægningen

Statens styrkede kompetencer er i vid udstrækning en konsekvens af regionplanens afskaffelse. Det er dog afgørende for KL, at statens beføjelser ikke anvendes til at detailstyre kommunerne, men alene til at varetage overordnede hensyn.

KL finder det positivt, at landsplanredegørelsen og oversigten over statslige interesser i planlægningen i fremtiden rettes direkte mod kommunerne frem for i dag, hvor dialogen med staten om især de statslige regionplanudmeldinger foregår via amtet. Da landsplanredegørelsen og oversigten over statslige interesser indgår som en politisk referenceramme og administrationsgrundlag i Miljøministeriet, er det dog vigtigt at sikre, at de to dokumenter ikke indeholder beslutninger eller retningslinjer, som burde være behandlet i Folketinget (lovgivning af bagdøren). KL foreslår derfor, at de to dokumenter rettes både mod kommunerne og Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg. Da kommunerne skal tage højde for de statslige interesser i planlægningen bør offentliggørelsen ske i det sidste år af byrådsperioden, således at de statslige interesser kan indarbejdes i den kommunale planlægning i den efterfølgende byrådsperiode.

KL ønsker en præcisering af lovforslaget, så det tydeligt fremgår, at miljøministerens retningslinier for regulering af detailhandel indgår som en integreret del af ministerens "Oversigt over statslige interesser i kommuneplanlægningen", der skal udarbejdes hvert fjerde år. Det fremgår ikke klart af lovforslaget, hvor ofte miljøministeren skal fastsætte retningslinier for kommunernes detailhandelsplanlægning. I dag indgår retningslinierne som en del af regionplanerne, og er dermed en integreret del af regionplanrevisionen. KL finder det vigtigt at fastholde en jævnlig revision af retningslinierne.

Tilsvarende foreslår KL i forenklingens navn, at den eksisterende bestemmelse i planloven om at miljøministeren hvert 2. år skal afgive en redegørelse til Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg om detailhandelsplanlægningen indarbejdes i landsplanredegørelsen, således at detailhandelsplanlægningen ses i sammenhæng med den øvrige planlægning.

KL finder det endelig problematisk, hvis kommunerne ikke har indflydelse på, hvordan digitale formater udveksles. Eksempelvis vil det være voldsomt problematisk at fastsætte nye formater for udveksling af data, uden at skele til hvordan oplysninger udveksles mellem eksisterende kommunale systemer. KL foreslår derfor hjemlen ændret til, at miljøministeren efter samråd med de kommunale parter kan fastsætte regler om muligheden for at anvende digital kommunikation.

Hovedstadsområdet

Forslaget indeholder en særlig regulering af kommunernes planlægning i hovedstadsområdet. Lovforslaget afgrænser hovedstadsområdet til kommunerne i Region Hovedstaden (ekskl. Bornholm) samt de ydre dele af byfingrene til Roskilde og Køge (dvs. Greve, Gundsø, Køge, Roskilde og Solrød kommuner).

Hovedstadens Udviklingsråd (HUR) nedlægges og i stedet fastlægges overordnede principper for byudvikling mv. for forskellige dele af hovedstadsområdet. Principperne præciserer:

- at byudvikling og –omdannelse i indre storbyområde ("håndfladen") skal ske inden for eksisterende byzone
- at byudvikling og nye byfunktioner i det ydre storbyområde (fingerbyen) skal placeres med hensyntagen til eksisterende og besluttet infrastruktur og til muligheder for at styrke den kollektive trafik
- at de grønne kiler ikke må inddrages til byzone eller anvendes til bymæssige fritidsanlæg
- at byudvikling i det øvrige hovedstadsområde skal være af lokal karakter og ske i tilknytning til kommunecentre eller som afrunding af andre bysamfund

For de indre og ydre storbyområder gælder det desuden, at kommuneplanlægningen skal sikre, at byfunktioner af intensiv karakter placeres inden for de stationsnære områder, og at byfunktioner af regional karakter fortrinsvis lokaliseres stationært ved knudepunktsterminaler. Miljøministeren kan i særlige tilfælde dispensere fra ovenstående principper.

KL's bemærkninger til reguleringen af hovedstadsområdet

KL noterer sig, at forudsætningerne for planlægningen i hovedstaden i kraft af det sammenhængende byområde af national interesse er anderledes end i det øvrige land, og at denne forudsætning må håndteres i en ny kommunal struktur.

Imidlertid er der store problemer forbundet med den linie, lovforslaget er et udtryk for. I praksis er der tale om, at gældende regionplanretningslinier

ophøjes til lov – med begrænset mulighed for at opnå dispensation hos miljøministeren. Det er et udtryk for en hidtil uset central begrænsning af kommunernes planlægning i hovedstadsområdet, som i KL's øjne ligger uden for rimelighedens grænser. Det strider imod anvendelsen af planlægning som et dynamisk og fleksibelt redskab til at håndtere aktuelle udfordringer. Flexibiliteten forsvinder, når et øjebliksbillede fastfryses i loven. Ingen kender på sigt forudsætningerne for planlægningen eller de behov, planlægningen vil skulle honorere og håndtere i et længere tidsperspektiv. Derfor er det vigtigt, at planlægningsredskabet forbliver dynamisk.

Dertil kommer, at nærdemokrati og lokalpolitisk indflydelse undrages, når regionplanens retningslinier ophøjes til lov. Kommuner, borgere og virksomheder levnes fremover ingen mulighed for at rejse debat og fremsætte ønsker og forslag til de fremtidige rammer for udviklingen, sådan som det er tilfældet i høringen forud for regionplanens vedtagelse i dag.

En særlig problemstilling knytter sig til stationsnærhedsprincippet, som med forslaget ophøjes til lov i sin nuværende fortolkning. Stationsnærhedsprincippet omhandler arealanvendelsesmuligheder inden for en radius af 1000 meter fra en station. I de senere år er princippet opblødt, så visse "amøbeformer" kan accepteres, men kommunerne oplever det stadig som en uhenigtsmæssig afgrænsning, der ikke levner mulighed for lokale afvejsninger og behov. En fastfrysning af princippet, som det fortolkes i dag, tager ikke tilstrækkeligt hensyn til, at de trafikale forudsætninger varierer, og at byens udviklingsmuligheder er under konstant forandring. F.eks. har stationsnærhedsprincippet skabt problemer i forhold til omdannelsen af udtjente industriområder.

KL anbefaler at den meget rigide og statiske regulering af planlægningen i hovedstadsområdet udgår af lovforslaget. I stedet indarbejdes bestemmelser om, at miljøministeren hvert fjerde år udarbejder overordnede retningslinier for planlægningen i hovedstadsområdet. Disse overordnede retningslinier skal udarbejdes på baggrund af dialog med de berørte kommuner – og sendes i offentlig høring. Modellen for ministerens "Oversigt over statslige interesser i kommuneplanlægningen" kunne overføres til hovedstadsområdet. Denne model omfatter en idéfase, hvor ministeren indkalder forslag fra kommunalbestyrelsen. Modellen vil underbygge et fleksibelt og dynamisk plansystem for hovedstadsområdet og sikre lokalpolitisk indflydelse. Modellen tager endvidere højde for, at lokaliseringspolitikken løbende kan udvikles i dialog med kommunerne, der kender de aktuelle behov og udfordringer.

Den regionale udviklingsplan

Regionerne skal udarbejde en regional udviklingsplan, der afløser den nuværende regionplan. Den regionale udviklingsplan skal beskrive en ønskelig fremtid udvikling for regionernes byer, landdistrikter og udkantsområder samt for:

- natur og miljø herunder rekreative formål
- erhverv (inkl. turisme)
- uddannelse samt
- kultur

Den regionale udviklingsplan skal indeholde et kortbilag, der med *"overordnede, ikke præcise udpegninger"*, illustrerer planens indhold. Kortbilaget har ifølge bemærkningerne til lovforslaget ingen retsvirkning.

Kommunernes planlægning skal udmøntes inden for rammerne af den regionale udviklingsplan, og regionsrådet kan gøre indsigelse i forhold til kommunens planlægning, såfremt den strider imod udviklingsplanen. Dermed kan regionsrådet gøre indsigelse overfor forslag til – og ændringer af – kommuneplaner. Regionsrådets indsigelsesret skal være båret af *"overordnede hensyn til regionens samlede udvikling, herunder hensynet til regionens bæredygtige udvikling"*. I bemærkningerne til lovforslaget nævnes som eksempel, at regionsrådet kan gøre indsigelse mod udlægning af areal til en større forurenende virksomhed eller til en vindmøllepark, hvis det kan begrundes, at anlægget eller mølleparken vil ødelægge et landskabsområde, der er væsentligt for den regionale udviklingsplans ønsker for den fremtidige udvikling af friluftslivet, der vil kunne trække turister til området.

Det fremhæves i lovens bemærkninger, at regionsrådene får en række muligheder for at realisere den regionale udviklingsplan: gennem forslag til nye planinitiativer over for stat og kommuner; gennem brug af økonomiske midler med hjemmel i sektorlovgivningen; gennem indsatsen i beskæftigelsesrådet; gennem igangsættelse af kulturtilbud med regional udviklingseffekt og gennem indstillinger om placering af nye ungdomsuddannelser. Sidst men ikke mindst gennem indsigelsesretten, der betegnes som *"en nødbremse der kan bruges mod kommuneplaner"*.

Det fastslås i lovforslag om erhvervsfremme, at regionsrådet skal basere sin udviklingsplan på væsktforaenes erhvervsudviklingsstrategier, der indgår som bilag til udviklingsplanen. På den anden side kan erhvervsudviklingsstrategien ifølge bemærkningerne til planloven ikke stride imod beskrivelsen af den ønskelige fremtidige udvikling i den regionale udviklingsplan.

Det forventes, at der etableres løbende dialog mellem kommunerne og regionen om udviklingsplanen – bl.a. forankret i kontaktudvalget. Det forven-

tes endvidere, at planen udvikles på baggrund af indspil fra regionens kommuner.

KL's bemærkninger til den regionale udviklingsplan

KL betragter den regionale udviklingsplan som et samarbejdsdokument for kommunerne. Regionen skal ikke af egen kraft regulere kommunerne.

KL finder, at rækkevidden af bestemmelsen om, at kommuneplanen ikke må stride mod den ønskelige fremtidige udvikling i udviklingsplanen er uklar. Udgangspunktet for en udviklingsplan må være at fremme – og ikke hæmme – udvikling. Det bør præciseres i lovforslaget - eller som minimum i bemærkningerne til lovforslaget - at Regionsrådet ikke alene med henvisning til, at udviklingsplanen indikerer en alternativ placering, kan gøre indsigelse mod en kommunes konkrete arealudlæg. En statslig eller regional indsigelse mod en kommunes ønske om arealudlæg i et bestemt område skal som minimum være båret af, at området i forvejen er udlagt til et andet formål. Som et konkret eksempel kan angives at regionsrådet ikke bør kunne gøre indsigelser til en kommunes ønske om at udlægge arealer til en golfbane på et område, som ikke i udviklingsplanen er udpeget til et specifikt formål – heller ikke selvom udviklingsplanen peger på mulige placeringer af fritidsanlæg mv. et andet sted i regionen.

KL finder det positivt, at udviklingsplanens kortbilag ikke tillægges retsvirkning. I praksis er det dog vanskeligt at forudse, hvilken indirekte retsvirkning kortbilaget reelt vil få, idet kortbilaget jo er en illustration af en ønsket udvikling, som kommuneplanen ikke må stride imod.

KL anbefaler, at forholdet mellem de regionale udviklingsplaner og vækstforaenes erhvervsudviklingsstrategier klargøres i lovgivningen. Der er behov for at tydeliggøre vækstforaets og regionsrådets (indbyrdes) kompetencer med henblik på at sikre, at udgangspunktet for de regionale udviklingsplaner bliver vækstforaenes erhvervsudviklingsstrategier, og at de nye vækstfora reelt får mulighed for at tegne den strategiske erhvervsudvikling. Det bør fremgå direkte af lovtæksten – og ikke kun i bemærkningerne - at udviklingsplanen skal tage udgangspunkt i erhvervsudviklingsstrategien.

En ny kommuneplan

Kommuneplanen bliver fremover den bærende plantype og skal indeholde mål for udviklingen i både byer og åbent land. Kommuneplanen skal ud over eksisterende emner fastlægge retningslinier for anvendelse af arealer for alle de emner, der i dag er retningslinier for i regionplanen. Kommuneplanlægningen skal bl.a. indeholde retningslinier for anlæg, der må antages at påvirke miljøet væsentligt (VVM - anlæg).

Kommuneplanen må ikke stride mod:

- Beskrivelsen af den ønskelige fremtidige udvikling i den regionale udviklingsplan
- Landsplandirektiver eller retningslinjer efter miljøministerens retningslinjer om planlægning for større butikker og butiksområder
- Statens vandplan (jf. Vandrammedirektivet), statens naturplan (jf. Habitatdirektivet) eller handleplaner for realiseringen af disse planer (handleplanerne udarbejdes af kommunerne enkeltvis eller i fællesskab)
- Statens skovplan, jf. Habitatdirektivet
- Regionens råstofplan jf. Råstofloven

Kommuneplanen kan fremover ikke genvedtages, men muligheden for at træffe beslutning om begrænset revision (tematisk eller geografisk) fastholdes. Kravet om at kommuneplanen skal indeholde hovedstruktur samt redegørelse for planens forudsætninger fastholdes. Redegørelsen skal indeholde oplysninger om rækkefølgen for planens gennemførelse samt for sammenhængen med nabokommuners planlægning og den regionale udviklingsplan.

Kommunerne kan gøre indsigelse over for nabokommuners planforslag, hvis forslaget har væsentlig betydning for kommunens udvikling. I hovedstadsområdet udvides denne mulighed til at omfatte indsigelse over for planforslag fra andre kommuner i hovedstadsområdet. Uenighed kan indbringes for regionsrådet, der træffer afgørelse.

KL's bemærkninger til den nye kommuneplan

Lovforslaget indebærer, at by og land omsider forenes. Traditionelt har kommunerne planlagt i byerne og amterne i det åbne land. KL hilser denne forenkling velkommen. Helt overordnet vil fordelene være, at kommunerne bliver i stand til at foretage en mere sammenhængende planlægning. For borgere og virksomheder vil det føre til en mere enstreget myndighedsstruktur. Plan- og miljømyndighed vil oftere være én og samme myndighed. F.eks. vil kommunen kunne agere som samlet myndighed for placering, miljøgodkendelse og VVM-vurdering af miljøtunge virksomheder. De samme virksomheder skal i forvejen have deres byggetilladelse og spildevandstilladelse hos kommunen. Endvidere gælder, at placering og regulering af mange af disse anlæg har stor borgerinteresse. Kommunerne er som lokal myndighed bedst egnede til at gå i dialog med borgerne om placering af f.eks. støjende fritidsanlæg, virksomheder mv.

Bortfaldet af muligheden for at genvedtage kommuneplanen uændret er umiddelbart en begrænsning i kommunernes planlægning. I dag genvedtages ca. 15 % af kommuneplanerne, mens 40 % revideres delvist og 45 % revideres

res fuldt. Med sammenlægningen af kommuner og ansvaret for planlægningen i det åbne land er det KL's vurdering, at stort set alle kommuner fremover vil have behov for at revidere kommuneplanen hvert 4. år. Det centrale er, at muligheden for en delvis revision (geografisk eller tematisk) oprettholdes, således at kommunerne ikke tvinges ud i en fuld revision hvert 4. år, hvis behovet ikke er til det.

KL finder, at forslaget om, at en kommunalbestyrelse kan fremsætte indsigelse mod en nabokommunes planforslag, umiddelbart er i tråd med kommunernes nye ansvar for planlægning af det åbne land, herunder for placering af anlæg af regional betydning. Bestemmelsen kan understøtte dialogen mellem kommuner og forhindre at upopulære anlæg uden samtykke placeres ved kommunegrænsen til gene for nabokommunen. Det bør dog overvejes præciseret, hvilke væsentlige forhold en nabokommune kan gøre indsigelse overfor. Skal der kunne gøres indsigelser overfor alle typer planspørgsmål? Endvidere forekommer bestemmelsen meget vidtgående og bureaukratisk i hovedstadsområdet, hvor samtlige kommuner kan fremsætte indsigelser mod en kommunes planbestemmelse – også set i lyset af at lovforslaget i forvejen lægger op til mange (lovbundne) restriktioner i hovedstadsområdet.

Miljøministeriet,
Departementet
Højbro Plads 4
1200 København K

**Opgave- og strukturen reformen.
KL's høringssvar om udkast til forslag til lov om ændring af vandløbsloven.**

Miljøministeriet har den 1. december 2004 fremsendt udkast til forslag til lov om ændring af en række love på natur- og miljøområdet. I den anledning har KL følgende bemærkninger til vandløbsloven:

Med lovforslaget ophæves inddelingen af vandløb i amtslige og kommunale vandløb, idet kommunerne får ansvaret for alle de vandløb, der er omfattet af loven (offentlige og private vandløb). Det betyder, at kommunerne overtager alle amternes opgaver vedrørende tilsyn, vedligeholdelse, regulering og restaurering af amtsvandløb. Endvidere overtages amtsrådets opgaver vedrørende etablering af offentlige pumpelag herunder fastsættelse af vedtægter, afgørelse af hvem der skal yde bidrag med videre.

De enkelte amtslige vandløb vil ofte gennemløbe flere kommuner. Området vil derfor forudsætte et samarbejde med nabokommuner om den konkrete opgaveløsning.

Kommunerne har i forvejen alle myndighedsopgaver vedr. kommunale vandløb, hvilket er langt den overvejende del af vandløbene. Der er derfor tale om kendte opgaver i kommunen.

KL tilslutter sig den ændrede opgavefordeling, hvorved kommunerne overtager de amtslige vandløb og således er ansvarlig for alle vandløb i Danmark. Snittet i lovforslaget stemmer herved overens med principperne i forligsaftalen om opgave- og strukturen reformen.

./. De økonomiske konsekvenser af lovforslaget forhandles særskilt. Vedrørende KL's bemærkninger til de økonomiske konsekvenser henvises

Den 6 januar 2005

Jnr 10.00.00 K04
Sagsid 000149447

Ref CAN
can@kl.dk
Dir 3370

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

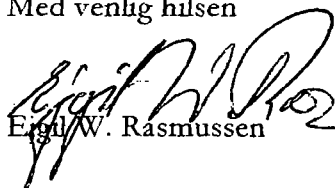
Tlf 3370 3370
Fax 3370 3371

www.kl.dk

1/2

derfor til de igangværende DUT-forhandlinger af lovforslaget. Der henvises i øvrigt til vedlagte brev til finansministeren vedr. DUT-forhandlingerne om strukturreformen.

Med venlig hilsen

Esbj. W. Rasmussen

Peter Gorm Hansen

Kopi af KLs høringsvar er sendt til Amtsrådsforeningen, Frederiksberg og Københavns Kommune.

Miljøministeriet
Departementet
Højbro Plads 4
1200 København K

**Opgave- og strukturreformen.
KL's høringssvar om udkast til lov om ændring af Lov
om råstoffer.**

Den 6. januar 2005

Jnr 10.00.00 K04
Sagsid 000149412

Miljøministeriet har den 29. november 2004 fremsendt ovennævnte lovudkast i høring. I den anledning har KL følgende bemærkninger:

Ref EER
eer@kl.dk
Dir 3370 3376

KL tilslutter sig lovforslagets indhold. Generelt er ændringerne i lovgivningen inden for natur- og miljøområdet en væsentlig forbedring, der generelt er i overensstemmelse med intentionerne bag reformen. Den kompetence, der såvel myndighedsmæssigt som fagligt samles i de nye større kommuner, giver en større bæredygtighed og nogle nye muligheder.

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

Tlf 3370 3370
Fax 3370 3371

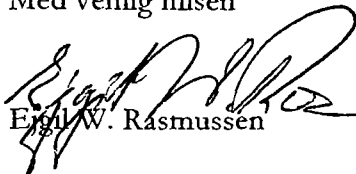
De økonomiske konsekvenser af lovforslaget forhandles særskilt. Vedrørende KL's bemærkninger til de økonomiske konsekvenser henvises derfor til de igangværende DUT-forhandlinger af lovforslaget.

www.kl.dk

1/1

./ Der henvises i øvrigt til vedlagte brev til finansministeren vedr. DUT-forhandlingerne om strukturreformen.

Med venlig hilsen

Ejgil W. Rasmussen

Peter Gorm Hansen

Kopi af KL's høringssvar er sendt til ARF, Frederiksberg Kommune og Københavns Kommune.

Miljøministeriet
Departementet
Højbro Plads 4
1200 København K

**Opgave- og strukturreformen.
KL's høringssvar om udkast til lov om ændring af Na-
turbeskyttelsesloven.**

Miljøministeriet har den 29. november 2004 fremsendt ovennævnte lovudkast i høring. I den anledning har KL følgende bemærkninger:

KL tilslutter sig i store træk lovforslagets indhold. Generelt er ændringerne i lovgivningen inden for natur- og miljøområdet en væsentlig forbedring, der generelt er i overensstemmelse med intentionerne bag reformen. Den kompetence, der såvel myndighedsmæssigt som fagligt samles i de nye større kommuner, giver ud over en større bæredygtighed nogle nye muligheder.

Kommunerne vil i langt højere grad kunne sætte handling bag ordene i kommuneplanen og handlingsplaner på natur- og miljøområdet. Der vil således kunne blive gennemført konkrete planer om bevaring og forbedring af natur- og miljøtilstanden, hvilket kommunerne får både mulighed for og pligt til. Kommunens ændrede muligheder og beføjelser på natur- og miljøområdet kan gennemføres i balance med udvikling af byer og det åbne land og i balance med virksomheder og landbrug.

./. KL's detaljerede bemærkninger til lovforslaget findes i vedlagte notat.

De økonomiske konsekvenser af lovforslaget forhandles særskilt.

Den 6. januar 2005

Jnr 10.05.06 K04
Sagsid 000149413

Ref EER
eer@kl.dk
Dir 3370 3376

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

Tlf 3370 3370
Fax 3370 3371

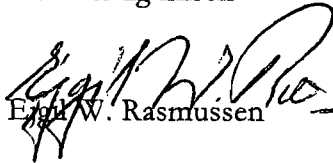
www.kl.dk

1/2

Vedrørende KL's bemærkninger til de økonomiske konsekvenser henvises derfor til de igangværende DUT-forhandlinger af lovforslaget.

./. Der henvises i øvrigt til vedlagte brev til finansministeren vedr. DUT-forhandlingerne om strukturreformen.

Med venlig hilsen

Ejner W. Rasmussen

Peter Gorm Hansen

Kopi af KL's høringssvar er sendt til ARF, Frederiksberg Kommune og Københavns Kommune.

BILAG

KL's høringssvar om udkast til lov om ændring af Naturbeskyttelsesloven (udmøntning af kommunalreformen)

Natura 2000 planer

Kommunernes handlingsplaner er den faktiske udførelse af de bagvedliggende indsatsplaner, der er udarbejdet af staten. Der er således i lovforslaget en direkte forvaltningsmæssig sammenhæng, der ikke modsvarer af en tilsvarende direkte økonomisk sammenhæng. Der bør derfor indarbejdes en økonomisk sammenhæng, således at de kommuner, der skal gennemføre indsatsplanerne, sikres statslig finansiering heraf.

Det foreslås derfor, at der fokuseres på at sikre kommunerne de nødvendige ressourcer til at udarbejde og revidere handleplanerne, til at forvalte området og til at gennemføre planerne fysisk, herunder til at betale erstatning.

Kommunernes gennemførelse af naturplaner omfatter ikke de statslige arealer. Med henblik på at skabe lokal forankring og forståelse for hvorledes natur og miljø bevares, genoprettes og forbedres, er det hensigtsmæssigt, at kommunerne så vidt muligt har egne arealer, der vil blive omfattet af planerne. Amternes skov- og naturarealer må forventeligt blive omfattet af planerne. Disse arealer vil sammen med tilsvarende arealer, som kommunen måtte råde over, kunne danne udgangspunkt for kommunens egen indsats på området.

Det foreslås derfor, at amternes skov- og naturarealer overføres til de kommuner, hvori de er beliggende.

Den 6. januar 2005

Jnr 10.05.06 K04
Sagsid 000149413

Ref EER
eer@kl.dk
Dir 3370 3376

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

Tlf 3370 3370
Fax 3370 3371

www.kl.dk

1/1

Vand- og Naturovervågning

I forbindelse med reformen overgår overvågningsopgaven på natur- og miljøområdet fra amterne til staten. Der skal i den forbindelse henvises til, at amternes overvågningsopgaver kan opdeles i to hovedgrupper. Det ene hovedområde vedrører NOVANA, der er det nationale overvågningsprogram. Det andet hovedområde vedrører den regionale overvågning. Sidstnævnte anvendes i forbindelse med amtets forvaltning af det enkelte myndighedsområde og som grundlag for planlægning og målsætning inden for det enkelte område. Det er derfor væsentligt, at de ressourcer, der for nuværende anvendes af amterne til den regionale overvågning, følger myndighedsområdet og overføres til kommunerne. Opgaven med NOVANA er fastlagt mellem staten og det enkelte amt, hvor de økonomiske forhold ligeledes er aftalt.

Det foreslås derfor, at de ressourcer, der overføres fra amterne til staten inden for vand – og naturovervågning, baseres på de rammer, der aftalt i forbindelse med NOVANA.

Fredninger

Naturbeskyttelseslovens bestemmelser angående fredning ændres som følge af reformen. På det økonomiske område betyder dette ifølge lovforslaget, at kommunerne skal medfinansiere omkostningerne ved fredningen. I relation til at skabe et lokalt fundament for fredningen er bestemmelserne herfor velbegrundede. Der kan dog være grund til bekymring for, om anvendelsen af fredninger fremover vil få et passende omfang som følge af, at størrelsen af medfinansiering ved sagens start er uafklaret.

MiljøVenlige Jordbrugsforanstaltninger

For at sikre en optimal sammenhæng mellem de lokale myndigheders ansvar på miljø- og naturområdet er det kommunerne, der skal forestå udpegningen af SFL-områderne. I forbindelse med indgåelse af MVJ-aftaler skal kommunen endvidere deltage i informationsopgaven samt det opsøgende arbejde. Kommunen skal herefter foretage en faglig prioritering af ansøgningerne, således at natur- og miljøinteresserne fremmes mest muligt og understøtter kommunernes forvaltning og gennemførelse af evt. handlingsplaner. Den øvrige administration og indgåelse af aftaler varetages af Fødevareministeriet. Indgåelse af MVJ-aftaler er ofte en væsentlig del af at skabe en sammenhængende aftale for det enkelte landbrug. Det er derfor vigtigt, at kommunerne løbende inddrages i Fødevareministeriets administration og udvikling af området, således at der skabes bedst muligt udgangspunkt for, at kommunerne kan anvende MVJ-aftalerne aktivt. Det bør således sikres,

at kommunerne har den nødvendige indsigt i administrationen af området til at kunne give en korrekt information og målrette det opsøgende arbejde inden for områder, hvor kommunen kan vurdere, at den enkelte kan formodes at ville nyde fremme.

Fortidsminder

Kommunerne skal fremover varetage plejen af fortidsminderne, idet denne opgave overføres til kommunerne fra amterne. Tilsyn med fortidsminderne overføres derimod til staten, jf. forslaget til Museumslovens § 29. Kommunerne overtager tillige myndighedsopgaven angående beskyttelseslinien for fortidsminder, jf. Naturbeskyttelsesloven. Det er velkendt, at hovedparten af overtrædelser angående beskyttelse af fortidsminder sker ved overtrædelse af den dyrkningsfrie 2m bræmme omkring fortidsminder på landbrugsjord. Herudover bliver tilsynet med fortidsmindet ofte aktuelt i forbindelse med råstoffer. Kommunerne har allerede myndighedsopgaverne i forbindelse med landbrug og har således en jævnlig kontakt bl.a. ved besøg på det enkelte landbrug. Herudover vil kommunerne gennem plejeopgaverne af fortidsminderne have kontakt med fortidsmindets tilstand. Kommunen overtager desuden myndighedsopgaven angående gravetilladelser og tilsynet hermed og vil således kunne lade tilsynet med fortidsminder indgå som en integreret del. Det vil af disse årsager være naturligt at inddrage tilsynet i kommunernes opgaver for derved at undgå dobbeltadministration.

Det foreslås derfor, at opgaven angående tilsyn med fortidsminder overføres til kommunerne.

Reformen har som et væsentligt element, at der skabes sammenhæng i forvaltningen, og at borgere og brugere som hovedregel har kommunen som indgang til det offentlige system. For nuværende er der en række opgaver, der er løses af såvel amter som Skov- og Naturstyrelsen, hvilket i nogle sammenhænge er uhensigtsmæssigt. En del af disse forhold vil forsvinde som følge af forenklingen af sagsgangen efter reformen og en del vil forsvinde som følge af lovændringerne. Der vil dog fortsat være områder, hvor det vil blive nødvendigt at vurdere de faktiske forhold i forbindelse med implementering af reformen for at opnå den bedst mulige virkning og sikre kommunerne som borgernes primære indgang til det offentlige system.

Miljøministeriet,
Departementet
Højbro Plads 4
1200 København K

**Opgave- og strukturreformen.
KL's høringssvar om udkast til forslag til lov om ændring af miljømålsloven og vandforsyningsloven.**

Miljøministeriet har den 1. december 2004 fremsendt udkast til forslag til lov om ændring af miljømålsloven og vandforsyningsloven. I den anledning har KL følgende bemærkninger:

KL tilslutter sig i store træk lovforslagenes indhold. I overensstemmelse med principperne i opgave- og strukturreformen og den efterfølgende udmøntningsaftale ændres opgavefordelingen imellem det statslige, regionale og kommunale niveau. Fremover fastlægger staten de overordnede rammer på vandområdet og natura 2000-området, samt forestår de dertil knyttede overvågningsopgaver, mens kommunerne varetager de borgernære forvaltningsopgaver på området og udmønter de statslige planer efter en lokal afvejning og prioritering af de forskellige tiltag.

Herved får de nye større kommuner et forbedret kompetencemæssigt og fagligt grundlag for at kunne præge den samlede udvikling af området i kommunen.

KL finder dog anledning til at fremhæve tre områder, hvor der efter KL's opfattelse er behov for præciseringer eller justeringer:

Præcisering af regionsrådenes rolle

Regionsrådene får en koordinerende rolle i forhold til kommunernes indspil i idéfasen forud for fastsættelse af den statslige vandplan. Derudover får regionsrådene en mæglerrolle, hvis berørte kommuner gør indsigelser overfor andre kommuners handleplaner efter miljømålsloven og indsatsplaner efter vandforsyningsloven.

Den 6. januar 2005
Sagsid. 000149446
Ref PTJ
ptj@kl.dk
Dir 3370 3875

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

Tlf 3370 3370
Fax 3370 3371

www.kl.dk

1/4

Hvad angår koordineringsrollen, fremgår det alene af lovforslagets bemærkninger, at regionsrådene skal koordinere de modtagne forslag og herefter fremsende dem til ministeren. Om mæglerrollen hedder det, at denne rolle udfyldes ved, at regionsrådene på en kommunes anmodning indkalder til mægling. Såfremt uenigheden ikke kan løses, skal regionsrådene forelægge sagen for ministeren.

KL finder, at lovforslagenes bemærkninger med fordel kunne indeholde en noget mere udførlig beskrivelse af såvel koordineringsopgaven som mæglerrollen.

Udfra en almindelig sproglig forståelse kan "koordinering" i det ene yderpunkt indebære rene servicefunktioner, mens det i det andet yderpunkt kan rumme sagsbehandlende, herunder redigerende, sorterende og vurderende elementer.

En mæglerrolle kan ligeledes udfyldes på en række forskellige måder, og det er nok under alle omstændigheder en kendsgerning, at den der har retten til at forelægge en sag, tillige har rigtig gode muligheder for at præge den endelige beslutning.

På et møde i Miljøministeriet d. 10. december 2004 har ministeriets embedsmænd oplyst, at regionsrådene, både i forhold til idéfasen og den kommunale handleplan, alene skal mediere processen, og at det vil være udenfor lovenes rammer, hvis regionsrådene foretager en faglig bedømmelse af de involverede kommuners synspunkter eller vurderinger.

For at sikre klare og præcise retningslinier for regionsrådenes samarbejde med kommunerne, skal KL anmode om, at der medtages en nærmere beskrivelse heraf i lovforslagenes bemærkninger – meget gerne i tråd med det på mødet den 10. december 2004 oplyste.

Miljømålsloven: Kommunale handleplaner på vandområdet

Med henblik på at realisere den statslige vandplan, der indeholder miljømål for grundvand og overfladevand samt et indsatsprogram, skal kommunen opstille en plan for og prioritering af anvendelsen af virkemidler/tiltag i kommunen.

For at sikre, at vandrammedirektivets målsætninger kan være opfyldt senest i 2015, skal den statslige vandplan være endeligt fastsat i 2009, og de kommunale handleplaner skal være på plads i 2010, hvorefter de konkrete foranstaltninger skal være sat i værk senest 2012.

KL finder, at fastsættelsen af virkemidler bør komme i gang i så god tid, at der reelt også bliver mulighed for at vælge langsomt virkende midler (f.eks. etablering af våde enge). Samtidig vil en fremrykning også tillade en mere trinvis tilpasning til målene for kommunerne..

KL skal på denne baggrund foreslå, at fristerne for fastsættelse af mål og indsatsprogrammer (den statslige vandplan) fremrykkes f.eks. et år i forhold til vandrammedirektivets frister. Herefter ville statens udkast til vandplan blive sendt i høring i slutningen af 2007 og foreligge i sin endelige form med udgangen af 2008.

Endvidere er der set fra KL's synspunkt allerede nu grund til at fremhæve, at der vil knytte sig meget væsentlige økonomiske implikationer af den karakterisering af vandområder, målfastsættelse og opstilling af foranstaltninger, som vil ske i den statslige vandplan. Jo skrappere mål og foranstaltninger, der indeholdes i statens vandplan, jo flere/skrappere virkemidler vil der være behov for i de kommunale handleplaner, dvs. jo mere omkostningskrævende vil handleplanerne blive.

Som en helt afgørende forudsætning lægger KL til grund, at disse økonomiske spørgsmål vil blive drøftet i forbindelse med udarbejdelsen af de statslige vandplaner.

I denne forbindelse vil det også være væsentligt for KL, at udgifterne til at nå miljømålene ikke i urimelig grad væltes over på de kommunale vand- og spildevandspriser, men at også andre finansieringskilder, herunder bidrag fra væsentlige forurenere inddrages.

Vandforsyningsloven: Berørte nabokommuner skal med i koordinationsforum

De regionale vandforsyningsinteresser vil i det nye system i høj grad skulle tilgodeses via koordinationsforaene. Det forekommer helt centralt, at berørte kommuner sidder med i det pågældende forum.

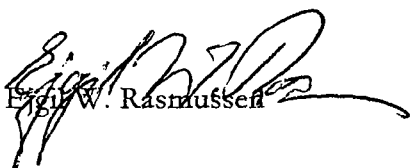
KL finder, at det bør gøres obligatorisk at inddrage berørte kommuner. KL skal derfor foreslå, at ordet "kan" i forslag til § 12, stk. 2, ændres til "skal".

./. KL's bemærkninger til lovforslaget uddybes i vedlagte notat.

Økonomiske konsekvenser

- ./ De økonomiske konsekvenser af lovforslaget forhandles særskilt. Vedrørende KL's bemærkninger til de økonomiske konsekvenser henvises derfor til de igangværende DUT-forhandlinger af lovforslaget. Der henvises i øvrigt til vedlagte brev til finansministeren vedr. DUT-forhandlingerne om strukturreformen.

Med venlig hilsen

Ejgil W. Rasmussen

Peter Gorm Hansen

Kopi af dette høringssvar er sendt til:

- Amtsrådsforeningen
- Københavns Kommune
- Frederiksberg Kommune

BILAG

Opgave- og strukturreformen. KL's bemærkninger til udkast til Forslag til lov om ændring af miljømålsloven og vand- forsyningsloven.

Den 3. januar 2005

Ref PTJ

ptj@kl.dk

Dir 3370

Generelle bemærkninger

Weidekampsgade 10

Postboks 3370

2300 København S

I overensstemmelse med principperne i opgave- og strukturreformen og den efterfølgende udmøntningsaftale ændres opgavefordelingen imellem det statslige, regionale og kommunale niveau. Fremover fastlægger Staten de overordnede rammer på vandområdet og natura 2000-området, herunder forestår overvågningsopgaverne, mens kommunerne varetager de borgernære forvaltningsopgaver på området og udmønter de statslige planer efter en lokal afvejning og prioritering af de forskellige tiltag.

Tlf 3370 3370

Fax 3370 3371

www.kl.dk

Med denne samling af opgaver på vand- og naturområdet får de nye større kommuner et forbedret kompetencemæssigt og fagligt grundlag for at kunne præge den samlede udvikling af området i kommunen.

Side 1/8

KL tilslutter sig den ændrede opgavefordeling og er i det store hele enig i lovforslagenes indhold. I lovforslaget om miljømålsloven er der dog behov for et par præciseringer og justeringer, som vil blive gennemgået i det følgende.

1. Ændring af Miljømålsloven

Lovforslaget indeholder dels regler om vandplanlægning dels regler om internationale naturbeskyttelsesområder. Størstedelen af principperne, herunder principperne for den nye opgavefordeling, er ens for de to områder, og de gennemgås under et. På enkelte områder er der dog grund til at skelne imellem vanddelen og naturdelen (navnlig vedrørende kommunale handleplaner), hvilket vil fremgå af teksten nedenfor.

1.1. Ny myndighedsstruktur

Lovforslagets indhold

Inddelingen af Danmark i vanddistrikter laves om, således at der opereres med 4 distrikter: 1. Sjælland/Lolland-Falster. 2. Bornholm. 3. Jylland/Fyn med øer. 4. Visse dele af Sønderjylland. Det anføres, at det lave antal er valgt for rent administrativt at gøre systemet så smidigt som muligt.

Med lovforslaget ændres opgavefordelingen under miljømålsloven. Miljøministeren bliver vanddistriktsmyndighed, hvorved ministeren overtager de nuværende 13 vanddistrikters (amternes) opgaver vedrørende vand- og natura 2000-planerne samt disse planers basisanalyse, overvågningsprogrammer, målfastsættelse og indsatsprogrammer.

De statslige planer er bindende og retningsgivende for kommunerne, der med udgangspunkt i de statslige planer skal udarbejde bindende handleplaner for den konkrete og lokale indsats. Kommunernes opgave betegnes som en videreførelse og detaljering af amternes hidtidige planlægning.

Regionsrådene får høringsret samt mulighed for at komme med indspil i forhold til de statslige forslag om planlægning. Regionerne får endvidere en koordinerende rolle i forhold til kommunernes indspil til staten under idéfasen forud for fastsættelse af den statslige vandplan og natura 2000-planerne, samt en mæglerrolle i forhold til kommunernes konkrete indsatsplanlægning.

KL's bemærkninger til den ny myndighedsstruktur

Som det er fremgået af KL's tidligere høringssvar vedr. kommunalreformen er KL positiv overfor en opgavefordeling, der indebærer, at Staten fastlægger de overordnede rammer på vandområdet og natura 2000-området, herunder forestår overvågningsopgaverne, mens kommunerne varetager de borgernære forvaltningsopgaver på området. KL finder, at den opgavefordeling, der ligger i lovforslaget stemmer overens med principperne i Regjeringens udspil og den efterfølgende udmøntningsaftale.

KL er endvidere enig i, at der som følge af den ændrede opgavefordeling ikke er behov for 13 vanddistrikter og har ingen bemærkninger til det valgte antal.

Hvad angår regionsrådenes opgaver i forbindelse med planlægningen fremgår det alene af lovforslagets bemærkninger, at regionsrådene koordinerer de modtagne forslag under idéfasen og fremsender dem til ministeren. Derudover fremgår det, at regionsrådene får en mæglerrolle, hvis berørte kommuner gør indsigelse imod andre kommuners handleplaner. Efter bemærkningerne foreslås mæglerrollen udfyldt ved, at regionsrådene på en kommunes anmodning indkalder til mægling. Såfremt uenigheden ikke løses, skal regionsrådene forelægge uenigheden for ministeren.

KL finder, at lovforslagets bemærkninger med fordel kunne indeholde en noget mere udførlig beskrivelse af såvel koordineringsopgaven som mæglerrollen.

Ud fra en almindelig sproglig forståelse kan "koordinering" i det ene yderpunkt indebære rene servicefunktioner, mens det i det andet yderpunkt kan rumme sagsbehandlende, herunder redigerende, sorterende og vurderende elementer.

En mæglerrolle kan ligeledes udfyldes på en række forskellige måder, og det er nok under alle omstændigheder en kendsgerning, at den der har retten til at forelægge en sag, tillige har rigtig gode muligheder for at præge den endelige beslutning.

På et møde i Miljøministeriet d. 10/12-04 har ministeriets embedsmænd oplyst, at regionsrådene, både i idéfasen og den kommunale handleplan, alene skal mediere processen, og at det vil være udenfor lovens rammer, hvis regionsrådene foretager en faglig bedømmelse af de involverede kommuners synspunkter eller vurderinger.

For at sikre klare og præcise retningslinier for regionsrådenes samarbejde med kommunerne, skal KL anmode om, at der medtages en nærmere beskrivelse heraf i lovforslagets bemærkninger.

I lyset af den nærmere beskrivelse af koordineringsopgaven, kan det i øvrigt vise sig, at de 8 uger, der fremgår af forslaget til § 27 a, vil vise sig ikke at være tilstrækkeligt.

1.2. Idéfasen

Lovforslagets indhold

Der indføres en såkaldt idéfase forud for ministerens fastsættelse af den statslige plan for hvert vanddistrikt. Ministeren indkalder ved offentlig annoncering forslag mv. til den kommende vandplan. Her kan alle interesserede, herunder kommunerne fremsætte idéer og oplæg til ministeren. Materialet fremsendes til regionsrådene, der skal koordinere kommunalbestyrelsernes og andre modtagne forslag og idéer.

KL's bemærkninger til idéfasen

Der er tale om en nyskabelse indenfor vand- og naturplanlægningen. I lyset af den øgede statslige opgavevaretagelse på dette område, finder KL, at der er god grund til at sikre, at alle berørte på et tidligt tidspunkt får mulighed for at påvirke planprocessen.

De statslige planer vil få væsentlig betydning for den fremtidige forvaltning af vand- og naturressourcerne i den enkelte kommune. I lyset heraf forventer KL, at kommunerne vil prioritere dette arbejde højt og lægge betydelige ressourcer heri.

I den gældende § 28, stk. 1, er der en pligt for amtsrådet til at samarbejde med kommunerne om vandplanen. Dette er afløst af reglen om offentlig annoncering som oplæg til en idéfasen. KL er ikke overbevist om, at den offentlige annoncering på samme måde sikrer, at kommunen inddrages. KL skal derfor anmode om, at det i lovforslagets bemærkninger nærmere beskrives, hvorledes den offentlige annoncering vil sikre kommunens inddragelse fra starten af planfasen.

1.3. Kommunale handleplaner

Lovforslagets indhold

Der indføres som noget nyt regler om kommunale handleplaner. Der er dels tale om kommunale handleplaner på vandområdet dels om kommunale naturplaner (natura 2000).

1) Kommunale vandplaner

Hvad de kommunale handleplaner på vandområdet angår, fremgår det af lovforslagets bemærkninger, at den statslige vandplan bl.a. skal indeholde miljømål for grundvand og overfladevand, samt et indsatsprogram indeholdende en række nærmere foranstaltninger med angivelse af, hvorledes programmet samlet set skal sikre, at målene nås.

Denne plan vil udgøre de bindende rammer for kommunernes handleplaner. Med udgangspunkt heri skal kommunen opstille en plan og prioritering for anvendelsen af virkemidler/tiltag i kommunen for at realisere vandplanen og indsatsprogrammerne. Snitfladen imellem ministerens vandplan og de kommunale handleplaner er efter lovforslagets bemærkninger lagt således, at vandplanen indeholder alle de obligatoriske tiltag, som er nødvendige for at opfylde Fællesskabets lovgivning om beskyttelse af vand, og de supplerende foranstaltninger, som vil være nødvendige for at nå miljømålene. De kommunale handleplaner skal sikre udmøntningen af vandplanen og indenfor planens rammer kan kommunalbestyrelsen prioritere imellem flere forskellige lokale tiltag. Som eksempel nævnes, at kommunen kan vælge imellem etablering af vådområder eller udbygning af spildevandsanlæg som tiltag til fjernelse af kvælstof.

Det fremgår endelig, at de nærmere regler om planernes tilblivelse og indhold vil blive udstedt i god tid før 2010.

2) Kommunale naturplaner

Hvad angår Natura 2000-planerne indebærer lovforslaget, at staten udarbejder de overordnede planer og indsatsprogrammer for natura 2000-områderne, som skal danne udgangspunkt for de kommunale handleplaner. De statslige retningslinier vil typisk være generelle, f.eks. at der skal arbejdes for at ekstensivere drift eller at kommunerne skal arbejde på at etablere spredningskorridorer. Der kan dog også være tale om helt konkrete (og bindende) krav om f.eks. at nedbringe en bestemt påvirkning.

Kommunerne udarbejder med udgangspunkt heri kommunale handleplaner, der udmønter det statslige indsatsprogram. De konkrete beskyttelsesforanstaltninger, der indeholdes i handleplanen, vil skulle fastsættes med hjemmel i den relevante lovgivning, f.eks. naturbeskyttelsesloven.

Det fremgår, at der på et senere tidspunkt vil blive fastsat nærmere administrative regler for planernes indhold og tilblivelsesproces.

KL's bemærkninger til de kommunale handleplaner

Der er her tale om et nyt planinstrument i kommunalt regi, idet kommunerne overtager de amtslige beføjelser efter miljømålsloven vedr. den konkrete, lokale indsatsplanlægning.

1) Kommunale vandplaner

KL er enig i, at den konkrete udmøntning af den statslige vandplan bør ske så tæt på borgerne som muligt, idet man i lokalsamfundet vil være nærmest til at afveje og prioritere de forskellige tiltag.

KL finder, at fastsættelsen af virkemidler bør komme i gang i så god tid, at der reelt også bliver mulighed for at vælge langsomt virkende midler (f.eks. våde enge). Samtidig kan dette også tillade en mere trinvis tilpasning til målene for kommunerne.

KL skal på denne baggrund foreslå, at fristerne for fastsættelse af mål og indsatsprogrammer (den statslige vandplan) fremrykkes f.eks. et år i forhold til vandrammedirektivets frister. Herefter ville Statens udkast til vandplan blive sendt i høring i slutningen af 2007 og foreligge i sin endelige form med udgangen af 2008. Da amternes arbejde med det forberedende arbejde er fremrykket, jf. overgangsreglerne i lovforslagets § 3, ses en sådan fremrykning at være realistisk.

Endvidere er der set fra KL's synspunkt allerede nu grund til at fremhæve, at der vil knytte sig meget væsentlige økonomiske implikationer af den karakterisering af vandområder, målfastsættelse og opstilling af foranstaltninger, som vil ske i den statslige vandplan. Jo skrappe mål og foranstaltninger, der indeholdes i statens vandplan, jo flere/skrappere virkemidler vil der være behov for i de kommunale handleplaner, dvs. jo mere omkostningskrævende vil handleplanerne blive. Som en helt afgørende forudsætning lægger KL til grund, at disse økonomiske spørgsmål vil blive drøftet i forbindelse med udarbejdelsen af de statslige vandplaner.

I denne forbindelse vil det også være væsentligt for KL, at udgifterne til at nå miljømålene ikke i urimelig grad væltes over på de kommunale vand- og spildevandspriser, men at også andre finansieringskilder, herunder bidrag fra væsentlige forurenere, inddrages.

2) Naturplaner

KL er enig i, at disse opgaver bør løses tæt på borgerne, og finder at placeringen af kompetencen hos kommunerne stemmer overens med principperne i kommunalreformen. Derudover finder KL tillige ift naturplanerne, at en tilstrækkelig økonomisk kompensation vil være et kardinalpunkt.

2. Ændring af lov om vandforsyning

2.1. Lovforslagets indhold

Størstedelen af amternes opgaver på vandforsyningsområdet flyttes til kommunerne, mens den overordnede planlægning af en række større enkelt-sager overflyttes til staten. I store træk betyder det, at *kommunen*

- skal udarbejde konkrete indsatsplaner for de af staten udpegede indsatsområder
- får formandskabet i koordinationsforaene
- skal fastsætte gebyrer for arbejdet med indsatsplanlægningen, koordinationsfora og for opkrævning af gebyrer
- får kompetence vedr. alle indvindingstilladelser og dertil hørende anlægstilladelser samt tilladelser til grundvandssænkning
- får kompetence vedr. alle påbud om sløjfning af borer
- får kompetence til at meddele påbud om indskrænkning af vandforbruget ved tørke

Videre betyder det, at *miljøministeren*

- overtager amternes beføjelserne vedr. påbud om forsyningspligt og øvrige beføjelser vedr. forsyningspligt (påbyde kommunalt samarbejde om vandforsyning mv.)
- bliver overordnet myndighed vedr. vandplanerne
- får kompetencen til at pålægge kommunen at tage spørgsmål om sammenlægning af vandforsyninger op
- beslutter om der skal etableres et nyt vandværk
- tilbagekalder indvindingstilladelser
- får det overordnede tilsyn med vandkvaliteten
- modtager underretning om resultaterne af tilsynet og påbyde kommunerne at tage tilsynsspørgsmål op
- får hjemmel til at fastsætte regler om i hvilken form oplysningerne om tilsyn skal indberettes
- kan bestemme, at kommunalbestyrelsen skal føre et register over tilladelser.

Derudover indebærer lovforslaget, at miljøministeren ikke længere skal godkende regulativer for de kommunale vandværker.

Regionsrådene får desuden en mæglerrolle i forbindelse med etablering af kommunale indsatsplaner, når planen giver anledning til indsigelser fra en berørt kommune. Denne rolle svarer helt til mæglerrollen i forhold til kommunale handleplaner under miljømålsloven.

Endelig foreslås det, at koordinationsforummet kan udvides til at omfatte de involverede kommuner, når indsatsplaner udarbejdes i kommunalt samarbejde (§ 12, stk. 2).

2.2. KL's bemærkninger.

KL tilslutter sig den ændrede opgavefordeling, hvorved kommunerne overtager de borgernære vandforvaltningsopgaver, mens Staten fremover skal stå for den overordnede planlægning og en række større enkeltsager. Snittet i lovforslaget stemmer herved overens med principperne i opgave- og strukturreformen.

Hvad angår regionsrådene henvises til det ovenfor under 1.1. anførte.

De regionale vandforsyningsinteresser vil i det nye system i høj grad skulle tilgodeses via koordinationsforaene. Det forekommer helt centralt, at berørte kommuner sidder med i det pågældende forum.

KL finder, at det bør gøres obligatorisk at inddrage berørte kommuner. KL skal derfor foreslå, at ordet "kan" i forslag til § 12, stk. 2, ændres til "skal".

Derudover bemærkes, at der er tale om overflytning af meget betydelige opgaver fra amterne til kommunerne. KL anser også en tilstrækkelig økonomisk kompensation for at være et kardinalpunkt på dette område.

Miljøministeriet,
Departementet
Højbro Plads 4
1200 København K

Opgave- og strukturreformen. KL's høringssvar over udkast til lov om miljøbeskyttelse.

KL har fra Miljøstyrelsen den 1. december 2004 modtaget udkast til lov om miljøbeskyttelse i høring. I den anledning har KL følgende bemærkninger.

Vand og spildevand

Lovændringen medfører, at kommunerne overtager amternes nuværende beføjelser vedrørende beskyttelse af jord og grundvand. Dette er en opgave, som bl.a. omfatter beskyttelse af vandindvindingsanlæg, meddele tilladelse til udledning af spildevand til vandløb, søer eller havet samt meddele tilladelse til etablering af havbrug. Statens overtager tilsynet med alle kommunale spildevandsanlæg.

KL har en enkelt konkret kommentar:

Lovforslagets nr. 22 bemyndiger ministeren til at fastsætte regler om "udførelse, drift og vedligeholdelse af spildevandsanlæg". Her har hidtil været en central kommunal "metodefrihed" til at afgøre, hvordan (og med hvilke omkostninger) kommunen ville overholde de gældende miljøkrav. KL foreslår, at bemyndigelsen udgår, eller at reglerne som udstedes på baggrund heraf først fastlægges efter forhandling med de kommunale organisationer.

Fordeling af særligt forurenende virksomheder mellem stat og kommune

Forud for udformning af lovforslaget er fordelingen af virksomhederne mellem stat og kommuner blevet behandlet i myndighedsudvalget. KL er således på denne baggrund enig i de parametre, som ligger til grund for fordelingen af virksomheder mellem stat og kommuner.

KL har dog enkelte konkrete kommentarer:

Den 6. januar 2005
Sagsid 000150067

Ref MCN
mcn@kl.dk
Dir 3370

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

Tlf 3370 3370
Fax 3370 3371

www.kl.dk

1/2

Lovforslaget nr. 25 viderefører i og for sig den hidtidige bemyndigelse for ministeren til at afgøre, om en virksomhedskategori skal godkendes af kommunerne eller ministeren. Men den hidtidige udtrykkeligt nævnte pligt til forudgående "forhandling med de kommunale organisationer" er skrevet ud af teksten hér, og KL foreslår, at den indføres igen.

Lovforslaget nr. 32 bemyndiger ministeren til at fastsætte nærmere regler om sit eget tilsyn med kommunale affaldsbehandlingsanlæg mv. Det bør her nævnes, at det skal ske efter forudgående forhandlinger med de kommunale organisationer, idet bestemmelsen indebærer en vidtgående mulighed for detaljestyling af, hvordan drift mv. af de kommunalt ejede anlæg tilrettelægges.

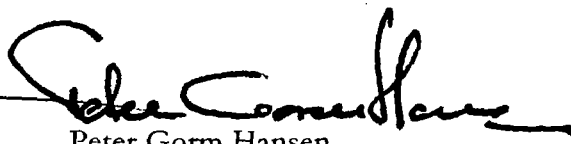
Lovforslaget nr. 41 bemyndiger ministeren til at overtage kommunalbestyrelsens godkendelses- og tilsynskompetence med en bestemt virksomhed - "i væsentlige sager". Det bør fremgå af lovteksten, at der er pligt til at høre kommunalbestyrelsen, forinden der træffes afgørelse.

Økonomiske konsekvenser

De økonomiske konsekvenser af lovforslaget forhandles særskilt. Vedrørende KL's bemærkninger til de økonomiske konsekvenser henvises derfor til de igangværende DUT-forhandlinger af lovforslaget. Der henvises i øvrigt til vedlagte brev til finansministeren vedr. DUT-forhandlingerne om strukturreformen.

Med venlig hilsen

Ejgil W. Rasmussen

Peter Gorm Hansen

Kopi af KLs høringssvar er sendt til Amtsrådsforeningen, Frederiksberg og Københavns Kommune.

Glostrup, den 30. december 2004

Miljøministeriet
Departementet
Højbro Plads 4
1200 København K

Modtaget i departementet

3 JAN. 2005

Bemærkninger til Forslag til lov om ændring af lov om planlægning (udmøntning af kommunalreformen) - j.nr. D001-0006.

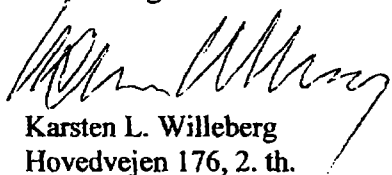
Den 1. december 2004 har ministeriet sendt en række lovforslag til udmøntning af kommunalreformen på Miljøministeriets ressortområde i høring. I den anledning tillader jeg mig at fremkomme med følgende bemærkninger til "Udkast af 30.11.04 til Lov om ændring af lov om planlægning":

- Ifølge udkastets side 50, nederst, og side 51, øverst, fremgår det, at opgaven med gennemføre analyser for jordbrugserhvervet i medfør af landbrugsloven foreslås henlagt til kommunerne: *"Kravet om at der gennemføres analyser for jordbrugserhvervet fastholdes i den fremtidige lovgivning om landbrugsejendomme. I forslag til lov om ændring af jordfordelingsloven, landdistriktsstøtteloven, lov om drift af landbrugsjorder og forskellige andre love på Fødevareministeriets område, som fremsættes sammen med dette lovforslag, foreslås det, at opgaven henlægges til kommunalbestyrelserne. Analyserne foretages mindst én gang i hver valgperiode. Formålet med analyserne er at sikre, at de jordbrugsmæssige interesser indgår i kommune- og lokalplanlægningen. Retningslinjer for varetagelsen af de jordbrugsmæssige interesser indgår efter lovforslaget i kommuneplanen."*

Ifølge Udkast af 1.12.04 til Forslag til Lov om regional statsforvaltning (side 9) fremgår det imidlertid i modstrid med ovennævnte, at opgaven med at gennemføre analyser for jordbrugserhvervet i medfør af landbrugsloven foreslås henlagt til de regionale statsforvaltninger: *"I lov nr. 435 af 9. juni 2004 om landbrugsejendomme foretages følgende ændringer: 1. § 3, stk. 1, affattes således: "Statsforvaltningen skal mindst én gang i hver valgperiode i samarbejde med kommunalbestyrelserne udarbejde og offentliggøre en analyse af jordbrugserhvervene, der skal sikre, at de jordbrugsmæssige interesser indgår i de regionale udviklingsplaner, kommuneplanerne og lokalplanerne." Ifølge lovbemærkningerne (side 29): "Opgaverne i forbindelse med udarbejdelse og offentliggørelse af analyser af jordbrugserhvervene med henblik på at sikre disse interesser i region-, kommune- og lokalplanlægningen har hidtil været varetaget af amtskommunerne. Da jordbrugsanalyserne fortsat vil være en del af grundlaget for såvel areal- og erhvervsplanlægningen i sammenhæng med den regionale udviklingsplanlægning som for den mere detaljerede kommuneplanlægning, foreslås opgaven fremover varetaget af statsforvaltningerne, hvor den nødvendige jordbrugsfaglige ekspertise vil kunne sikres ved en sammenkædning med statsforvaltningernes varetagelse af sekretariats-funktionen for jordbrugskommissionerne. Af hensyn til samordningen med den kommunale planlægning forudsættes analysen gennemført én gang i hver valgperiode."*

- Ifølge udkastets side 54, nederst, og side 55, øverst, fremgår det, at det er fundet hensigtsmæssigt at præcisere, at kommuneplanerne kan omfatte en udpegning af arealer til lokalisering af landbrugets driftsbygninger og -anlæg inden for de særligt værdifulde landbrugsområder. "Det er samtidig en mulighed, som kommunalbestyrelsen kan vælge at anvende til at imødegå konflikter mellem landbrugsbyggeri og naboer, landskab og natur. En udpegning af arealer til fremtidig landbrugsbyggeri og -anlæg vil således kunne konkretisere kommunalbestyrelsens administrationsgrundlag for landzonereglerne i planlovens for landbrugsbyggeri, der kræver landzonetilladelse, f.eks. fordi det antager industriel karakter. Samtidig vil udpegningen kunne tjene som en vigtig borgerinformation om områder, hvor der i fremtiden må forventes at komme nyt landbrugsbyggeri og -produktion." I en kommende revision af vejledningen om planloven må det præciseres, hvorledes en sådan "lokaliseringsplanlægning for husdyrbrug" kan udmøntes, herunder hvor detaljerede retningslinier og hvordan en sådan udpegning kan foretages uden at komme i konflikt med planlovens § 15, stk. 5 (som efter lovforslaget opretholdes uændret), hvorefter der ikke kan lokalplanlægges for bl.a. landbrugsbyggeri i landzone. Dette som eksempel på den metodeudvikling der er nødvendig for at de nye kommuneplaner også kan håndtere problemstillingerne i det åbne land, som hidtil har været varetaget af regionplanerne.

Med venlig hilsen

Karsten L. Willeberg
Hovedvejen 176, 2. th.
2600 Glostrup

Fra: Henning Wacker (KS) [hwj@ks.dk]

Sendt: 6. januar 2005 14:27

Til: mim@mim.dk

Emne: Høring af lovforslag til udmøntning af kommunalreformen på Miljøministeriets område

J.nr. 3/1102-0200-0758

Miljøministeriet fremsendte den 1. december 2004 følgende lovforslag i høring:

- Forslag til lov om ændring af lov om planlægning
- Forslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse
- Forslag til lov om ændring af lov om naturbeskyttelse
- Forslag til lov om ændring af lov om miljømål og lov om vandforsyning
- Forslag til lov om ændring af lov om råstoffer
- Forslag til lov om ændring af lov om miljø og genteknologi
- Forslag til lov om ændring af lov om forurenede jord
- Forslag til lov om ændring af lov om en række love på natur- og miljøområdet (samleloven)

Ministeriet anmodede om, at evt. bemærkninger til de fremsendte lovforslag skal fremsendes senest den 7. januar 2005.

Konkurrencestyrelsen påpeger betydningen af, at det i lovændringerne tilsigtes, at kommunale myndigheds- og driftsopgaver er adskilt i tilstrækkelig grad således, at det sikres, at den strukturelle omlægning på områder, som varetages af både private og kommunale parter, resulterer i en hensigtsmæssig opgavevaretagelse uden forvridninger eller begrænsninger af konkurrencen til følge.

Derudover har Konkurrencestyrelsen ingen konkurrenceretlige bemærkninger til det fremsendte ændringsforslag til udmøntning af kommunalreformen.

Med venlig hilsen

Henning Wacker

Fuldmægtig

Konkurrencestyrelsen

Center for infrastruktur og sektoranalyse

Nyropsgade 30

1780 København V

Tlf. dir.: 7226 8093

E-mail: hwj@ks.dk

Web: www.ks.dk

Konkurrence fremmer velstand og fornyelse

Miljøministeriet
Højbro Plads 4
1200 København K

KULTURMINISTERIET
NYBROGADE 2
POSTBOKS 2140
1015 KØBENHAVN K
TELEFON 33 92 33 70
FAX 33 91 33 88
E-POST kum@kum.dk
CVR 67855019

4. januar 2005

Høringssvar vedrørende lovforslag til udmøntning af kommunalreformen

Miljøministeriet har hørt Kulturministeriet over 8 lovforslag til udmøntning af kommunalreformen på Miljøministeriets område.

Kulturministeriet har ingen bemærkninger for så vidt angår:

- Forslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse
- Forslag til lov om ændring af lov om miljømål og lov om vandforsyning.
- Forslag til lov om ændring af lov om råstoffer
- Forslag til lov om ændring af lov om miljø og genteknologi
- Forslag til lov om ændring af lov om forurennet jord
- Forslag til lov om ændring af en række love på natur og miljøområdet (samleloven)

For så vidt angår Forslag til lov om ændring af lov om planlægning og Forslag til lov om ændring af lov om naturbeskyttelse vil der blive fremsendt bemærkninger inden fristens udløb d. 7. januar 2005.

Med venlig hilsen

Karin Marcussen
ledelsessekretær

6. januar 2005

Kræftens Bekæmpelse

Miljøministeriet
Højbro Plads 4
1200 København K

Modtaget i departementet

- 7 JAN. 2005

Strandboulevarden 49
2100 København Ø
Telefon 3525 7500
Telefax 3525 7701
www.cancer.dk

Høring vedr. lovforslag om udmøntning af kommunalreformen på Miljøministeriets område

Kræftens Bekæmpelse takker for tilsendelse materiale vedrørende udmøntning af kommunalreformen på Miljøministeriets område.

Kræftens Bekæmpelse har gennemgået materialet med interesse og ønsker kun at fremkomme med en principiel bemærkning til materialet.

Det er Kræftens Bekæmpelses generelle opfattelse, at det endelige ansvar for opgaver inden for miljø- og arbejdsmiljøområdet, der har til formål at beskytte borgerne og at forebygge kræftsygdommes opståen, bør være statslige/regionale og ikke kommunale opgaver. Udmøntningen af kommunalreformen vil indebære store udfordringer for de berørte myndigheder med henblik på at sikre koordinering af opgaverne, så et ensartet og forsvarligt miljøsikkerhedsniveau sikres i fremtiden.

Vi har ikke kommentarer til forslagets enkelte bestemmelser.

Med venlig hilsen

Anne Thomassen
formand

Miljøministeriet
Højbro Plads 4
1200 København K

Stationsparken 27
2600 Glostrup
Tlf. 4322 2222d
Fax 4322 2971
www.kbhamt.dk

Modtaget i departementet

- 6 JAN. 2005

Dato: 06.01.2005
Sagsnr.: 9864537
Arkiv: 1-50-0

Strukturreformen - Københavns Amtsråds høringssvar til lovforslagene

Regeringen udsendte den 1. december 2004 46 lovforslag i høring. Københavns Amtsråd har drøftet lovforslagene og har på et ekstraordinært amtsrådsmøde den 6. januar 2005 vedtaget at afgive 52 synspunkter som høringssvar.

- ./.
- Vedlagt dette brev er kopi af Københavns Amtsråds høringssvar således som det er fremsendt til Indenrigs- og Sundhedsministeriet. Kopi af høringssvaret er derudover fremsendt til Beskæftigelsesministeriet, Finansministeriet, Socialministeriet, Trafikministeriet, Undervisningsministeriet og Økonomi- og Erhvervsministeriet.

Med venlig hilsen

Vibeke Storm Rasmussen
Amtsborgmester

Jens Chr. Sørensen
Amtsdirektør

Indenrigs- og Sundhedsministeriet
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Stationsparken 27
2600 Glostrup
Tlf. 4322 2222d
Fax 4322 2971
www.kbhamt.dk

Dato: 06.01.2005
Sagsnr.: 9864537
Arkiv: 1-50-0

KØBENHAVNS AMTSRÅDS HØRINGSSVAR TIL REGERINGENS LOVPAKKE TIL GENNEMFØRELSE AF STRUKTURREFORMEN

Regeringen udsendte den 1. december 2004 46 lovforslag i høring. Københavns Amtsråd har drøftet lovforslagene og har på et ekstraordinært Amtsrådsmøde den 6. januar 2005 vedtaget at afgive nedenstående synspunkter som høringssvar. De er udtryk for de for amtet væsentligste problemstillinger og er opdelt i en række overordnede principper og en række kommentarer til de enkelte lovforslag.

Overordnede principper

1. Amtsrådet ønsker, at de regionale opgaver i hovedstadsområdet bliver løst med dynamik og med fokus på udvikling og nytænkning. Det kræver en stærk Region Hovedstaden, der har de nødvendige finansielle ressourcer, nødvendige kompetencer og folkevalgte regionspolitikere, der har det demokratiske ansvar for at udvikle hovedstaden med koordinering af alle aktører - sygehuse, forskning, universiteter, kommuner og erhvervsliv.
2. Regionsrådet har ansvaret for at udvikle hovedstaden som en metropol, der kan klare sig i konkurrencen med øvrige regioner i Europa og som samtidig kan fungere som lokomotiv for det øvrige Danmark. Ansvar for at være regional udviklingsdynamo kræver sammenhængskraft i planlægning, infrastruktur, erhvervsfremme, forskning samt i teknologioverførsel til virksomheder og nye iværksættere og i kommercialisering af opfindelser.
3. Rådet for Region Hovedstaden bør have størst mulig fleksibilitet i lovgrundlaget til at varetage sit politiske ansvar, især i lyset af, at Region Hovedstaden omfatter næsten 1/3 af landets befolkning og vil få ca. 40.000 ansatte. Ansvar for udviklingen af regionen skal entydigt placeres i Regionsrådet med de nødvendige kompetencer og uden en række ministerbeføjelser, og uden at en række andre aktører kan igangsætte isolerede initiativer, der kompromitterer sammenhængskraften og det regionalpolitiske ansvar.
4. Det er bekymrende, at staten i lovpakken har beregnet, at Region Hovedstaden starter med et finansielt underskud på knap en halv milliard kroner. Det vil kunne gå ud over opgavevaretagelsen og skabe folkelig modstand mod Region Hovedstaden fra første færd.

5. Det enkelte regionsråd bør kunne tilrettelægge sit virke på en sådan måde, at alle regionsrådsmedlemmer reelt får mulighed for at deltage i og påtage sig ansvar i det politiske arbejde - også medlemmerne i de små partier - og at den regionale egenart og mangfoldighed i arbejdet fortsat kan være et demokratisk kendetegn.
6. Hele lovkomplekset er både præget af en kraftigt øget detailregulering og af vidtgående ministerbemyndigelser til at fastsætte de nærmere regler. Endvidere får Rigsrevisionen en kontrollantmulighed over for regionerne ud over den formelle revision. Det samme gælder ikke for kommunerne. Samlet set er der tale om en bemærkelsesværdig tæt styring af de direkte folkevalgte regionsråd. De bør få friere rammer i den endelige lovgivning.

Regionernes oprettelse og styreform

Lov om regioner og om nedlæggelse af amtskommunerne, Hovedstadens Udviklingsråd og Hovedstadens Sygehusfællesskab

7. Regionerne bør have frihed til selv at tilrettelægge hensigtsmæssige politiske arbejdsformer med f.eks. tværgående udvalg, der tilgodeser de særlige behov i hver enkelt region. Derfor bør det også være muligt at nedsætte tværgående udvalg udover forretningsudvalget og ikke blot de rådgivende "§17 stk. 4 udvalg".
8. Det bør sikres, at alle regionspolitikere kan spille en aktiv rolle i politikudformningen i regionsrådet. Region Hovedstaden vil få store og komplekse opgaver, og honoreringen bør derfor have en rimelig størrelse i forhold til andre folkevalgte politikere. Det foreliggende forslag tilgodeser ikke dette. Derudover bør antallet af folkevalgte i Region Hovedstaden afspejle regionens størrelse.

Lov om regionernes finansiering

9. Region Hovedstaden bør have et økonomisk udgangspunkt svarende til det nuværende udgiftsbehov og de samme muligheder for at tilgodese nye behandlingsbehov m.v. som i det øvrige land. I lovpakken har staten beregnet, at Region Hovedstaden som udgangspunkt vil få et underskud på knap en halv milliard kroner. Heri indgår 450 mio. kr. på sundhedsområdet, som også omfatter en forringelse i forhold til forskning. Endvidere indgår et underskud på 30 mio. kr. i forhold til regional udvikling og 17 mio. kr. i bortfald af statsligt tilskud til hovedstadsregionens turismeorganisation, Wonderful Copenhagen.
10. På sygehusområdet har Københavns Amt det næstlaveste udgiftsniveau og Frederiksborg Amt det tredjelaveste i Danmark (henholdsvis indeks 95 og 97 i forhold til amts gennemsnittet baseret på regnskab 2003 og eksisterende udgiftsbehovskriterier). Såfremt staten alligevel gennem reformen vil reducere udgiftsniveauet i Region Hovedstaden i forhold til det øvrige land, så bør staten tage det politiske ansvar og foretage de fornødne økonomiske tilpasninger i 2005 og 2006 i H:S, som den selv er en central medejer af.
11. På speciallægepraksisområdet har hovedstadsområdet over en lang årrække etableret en høj dækning (indeks 145 i udgiftsniveau i forhold til landsgennemsnittet), som kun delvis substituerer sygehusydelse og dermed er udtryk for et højt serviceniveau over for befolkningen. Såfremt staten gennem reformen vil reducere udgiftsniveauet i Region Hovedstaden i forhold til det øvrige land, så bør staten give regionen de fornødne redskaber til at reducere dækningen gennem nedlæggelse af et antal speciallægepraksis, så man ikke ensidigt må foretage tilpasningen på sygehusene.

12. Den foreslåede finansieringsmodel på sundhedsområdet bør i højere grad tage hensyn til de særlige problemer, der knytter sig til det psykiatriske område i storbyen. Region Hovedstaden har 45 pct. af Danmarks svært psykisk syge og kun 30 pct. af den samlede befolkning.
13. Regionernes økonomi opdeles i separate "kasser". Det vil begrænse muligheden for prioritering og fleksibilitet samt øge de administrative opgaver i den forbindelse. Derudover giver finansieringsformerne ikke det fornødne entydige ansvar i regionsrådet, f.eks. på grund af blokeringsmuligheder fra kommunernes side.

Sundhedsområdet

Sundhedsloven

14. Finansieringsmodellen for sundhedsvæsenet bør være mere enkel og ubureaukratisk.
15. Det bør sikres, at svært psykisk syge fortsat har mulighed for et fuldt integreret tilbud med behandlingspsykiatri og socialpsykiatriske boligtilbud. Nye myndighedsbarrierer vil forringe tilbuddet til de svært psykisk syge og risikerer at medføre, at sygehuse på ny skal opbygge egne botilbud til langvarigt indlagte svært psykisk syge.
16. Opgavefordelingen mellem region og kommuner på genoptræningsområdet og sontringen mellem genoptræning og behandling bør tydeliggøres. Den vekslende brug af begreberne "efter endt behandling på sygehus" og "efter udskrivning fra sygehus" skaber uklarhed. Forslagets manglende sammenhæng mellem økonomisk ansvar og kompetence risikerer at medføre uhensigtsmæssig sundhedsfaglig adfærd og øgede konflikter mellem de forskellige dele af sundhedsvæsenet – til skade for borgeren.
17. Regionerne bør tillægges en koordinerende, analyserende og rådgivende rolle på forebyggelsesområdet.
18. Det bør være muligt for regioner og kommuner selv at etablere en hensigtsmæssig samarbejdsstruktur i relation til samarbejdsforaene mellem region og kommuner. F.eks. kan de nuværende samordningsudvalg ved amtets sygehuse kun videreføres efter tilladelse fra ministeren.
19. Hovedstaden og Medicon Valley har en styrkeposition inden for medico/sundhedsområdet – bl.a. baseret på sundhedsforskning i verdensklasse. Staten bør sikre, at forskningen på sygehusområdet i hovedstadsområdet fortsat styrkes og udvikles, i form af ikke mindst spidskompetencerne, så hovedstaden kan forblive i sundhedsforskningens internationale topklasse. Specielt bør det være muligt for regionerne at udvikle trekantssamarbejdet mellem erhverv, forskning og sygehuse yderligere, herunder teknologioverførsel fra forskning til virksomheder og kommercialisering af opfindelser.

Socialområdet

Lov om social service

20. Regionerne bør i lovgivningen gives selvstændig mulighed for at reagere på behov og udviklingstendenser på det specialiserede socialområde. I det foreliggende forslag skal regionerne blot reagere på kommunale tilkendegivelser af behov. Dermed får regionen ingen selvstændig opgaveidentitet og kan ikke være garant for, at socialområdet fortsat udvikles, eller at der fortsat eksisterer en bred og sammenhængende vifte af specialiserede sociale tilbud.

21. For at sikre, at regionerne fortsat kan betjene små målgrupper med særlige behov, bør der i lovgivningen fastlægges retningslinier for udlægning af regionale institutioner til kommunerne, der tager hensyn til fortsat faglig og økonomisk bæredygtighed i de specialiserede regionale tilbud. Endvidere bør regionerne forestå fordelingen af brugere til de tilbud og institutioner, som regionen driver, så der ikke sker målgruppeskred.
22. For at sikre regionernes grundlag for at drive specialiserede tilbud, bør de have konkurrencevilkår, der er parallelle med andre leverandørers. Tværgående og myndigheds- og myndighedslignende opgaver bør finansieres objektivt via bloktilskud for ikke at gøre regionernes pladspriser dyrere og dermed usammenlignelige med andre leverandører, der ikke har den type opgaver.
23. Regionerne bør også have ansvaret for sociale tilbud til børn og unge med alvorlige sindslidelser og alkoholbetingede eller organiske hjerneskader for at sikre sammenhæng mellem den behandlingspsykiatriske og sociale indsats for målgruppen.
24. Den nationale videns- og specialrådgivningsfunktion (VISO) bør udover rådgivning og udredningsopgaver også omfatte specialundervisningsspørgsmål.
25. Regionen bør være forpligtet til at oprette samarbejdsorganer med handicaporganisationer m.fl.

Lov om retssikkerhed og administration på det sociale område

26. Brugerindflydelsen på indholdet i de regionale tilbud bør kunne ske direkte gennem regionerne – og ikke kun via kommunerne. Ellers vil konsekvensen være en forringet retsstilling for den enkelte bruger.

Almenboliglovgivningen

27. For at videreføre de senere års kvalitetsløft af handicapboliger bør regionerne gives mulighed for at etablere og bygge nye tilbud efter almenboliglovgivningen til målgrupper med specielle behov. Ellers vil vilkårene for de mest handicappede medborgere blive forringet.

Uddannelsesområdet

Forslag til lov om ændring af lov om institutioner for uddannelsen til studentereksamen, lov om institutioner for uddannelsen til højere forberedelseseksamen, lov om grundlæggende social- og sundhedsuddannelser

28. Regionerne bør tillægges reel beslutningskompetence til at løfte opgaven med at koordinere indsatsen for det samlede uddannelsesområde f.eks. i forhold til fastsættelse af institutionernes kapacitet, udbud af studieretninger og elevfordeling på gymnasieområdet. Ellers er der en risiko for, at eksempelvis gymnasier på Vestegnen med en lille søgning på grund af befolkningssammensætningen eller ældre gymnasier med ringere fysiske rammer vil have svært ved at overleve. Regionsrådet må have politisk mulighed for at kunne sikre en geografisk og social spredning af kapaciteten.

Forslag til lov om ændring af lov om folkeskolen, lov om specialundervisning for voksne, lov om forberedende voksenundervisning (FVU-loven) og forskellige andre love

29. Regionerne bør varetage den mest specialiserede specialundervisning af børn med svære multiple funktionsvanskeligheder og børn, som er døvblinde. Derfor er det uforståeligt, at Geelsgårdskolen skal overgå til Region Hovedstaden, mens Kirkebækskolen skal overgå til det kommunale niveau. De to skoler har samme målgruppe og bør derfor bevares på regionalt niveau. Komplexiteten i børnenes undervisningsbehov og børnenes øvrige behov

nødvendiggør en nær tilknytning til såvel sundhedssektoren som socialsektoren i de kommende regioner.

30. Den mest specialiserede specialundervisning af børn med gennemgribende udviklingsforstyrrelser bør ligeledes varetages af regionerne. Komplexiteten i børnenes undervisningsbehov forstærkes af, at der ofte er tale om en kombination af autisme og generelle indlæringsvanskeligheder. Der er således behov for nær tilknytning til psykiatrisektoren i de kommende regioner. Bakkeskolen, Brøndagerskolen og Kasperskolen bør derfor fortsat bevares på regionalt niveau.
31. Region Hovedstaden bør på baggrund af den geografiske spredning af brugerne og den brede opgaveportefølje for målgrupperne drive alle fem tale- og høreinstitutter i regionen (inkl. institutterne i Københavns og Frederiksberg Kommuner og Bornholm). Ellers er der risiko for, at den regionale koordinering og samordning af tilbuddene besværliggøres unødigt.

Miljø- og naturområdet

Lov om forurening af jord

32. Opgaverne vedrørende kortlægning af grundvandsressourcen, den grundvandsbeskyttende indsatsplanlægning og indsatsen i forhold til jordforureningen hænger tæt sammen og bør derfor alle placeres i regionerne – og ikke deles mellem tre forskellige myndigheder.

Lov om miljømål, vandforsyning mm.

33. For at undgå konflikter mellem lokale og regionale interesser ved fordeling af grundvandsressourcer til drikkevand, bør der fastsættes rammer for samarbejdet omkring vandindvinding, da grundvandsforekomster ofte strækker sig over flere/mange kommuner.

Lov om miljøbeskyttelse

34. Tilsynet med større, miljøtunge og højt specialiserede virksomheder bør samles enten under staten eller i regionerne for at sikre alle virksomheder sagsbehandling på et fagligt højt niveau.
35. Armslængde-princippet om, at man på virksomhedsmiljøområdet ikke er tilsynsmyndighed for sig selv, bør fastholdes. Kommunerne bør for at undgå interessekonflikter ikke både være ejere af f.eks. affalds- og rensningsanlæg og samtidig være ansvarlig miljømyndighed for de samme anlæg.

Regional udvikling

36. Det er positivt, at reformen giver regionerne det overordnede ansvar for den regionale udvikling. De gode hensigter bliver desværre ikke fulgt op af de konkrete lovforslag. Der bør udarbejdes en samlet lov om regional udvikling, der giver regionerne et stærkt mandat til at koordinere regional udvikling med mulighed for selvstændigt at kunne igangsætte en bred vifte af aktiviteter.
37. Region Hovedstaden bør have et godt finansielt grundlag for at sikre en stærk regional udvikling i landets metropol. Staten har beregnet et underskud på 30 mio. kr. til regional udvikling. Hertil kommer, at staten ikke har ønsket at overføre sit nuværende tilskud til Wonderful Copenhagen på 17 mio. kr. til regionen. Konsekvensen vil være besparelser på både den kollektive trafik og erhvervsfremme – f.eks. er det tvivlsomt, om Wonderful Copenhagen og investeringsfremmeorganisationen Copenhagen Capacity kan videreføres.

Lov om planlægning

38. Regionerne bør tillægges kompetencen til at udstikke rammerne for den overordnede udvikling.
39. Der bør anvendes en mere fleksibel planlægningsramme, så hovedstaden kan udvikle sin metropolstatus. Den særlige bemyndigelse til miljøministeren til pr. 1. januar 2007 at fastsætte overordnede principper for byudvikling og rekreative hensyn m.v. i hovedstadsområdet til erstatning af den demokratisk vedtagne Regionplan 2005 bør ændres, så denne kompetence tillægges Regionsrådet for Hovedstaden.
40. Der bør fastsættes mere præcise rammer for samarbejdet mellem de mange aktører i planlægningsarbejdet i hovedstaden. Hovedstadens udvikling skal efter lovforslaget varetages af staten, Region Hovedstaden, Region Sjælland og varierende kommunegrupper alt efter lovområder. Der bør være en entydig geografisk afgrænsning af hovedstadsområdet i de forskellige lovforslag.
41. Det bør klart fremgå, at trafikal infrastruktur, herunder såvel veje som kollektiv trafik (busser og tog), indgår som et af de centrale emner i den regionale udviklingsplan, således at ønsker og rammer for kommende investeringer kan indgå i planen.

Lov om erhvervsfremme

42. Der bør være en entydig ansvarsfordeling mellem regioner, stat og kommuner. Stat og kommuner får mulighed for at igangsætte aktiviteter uden om vækstfora og de regionale erhvervsudviklingsstrategier. Det medfører en risiko for både overlappende og modsatte aktiviteter inden for de enkelte regioner. Koordineringen af den regionale erhvervsudvikling bør placeres på regionalt niveau med folkevalgte politikere som ansvarlige.
43. Regionernes rolle som udviklingsdynamoer forudsætter finansiel styrke, og at der gives mulighed for selvstændigt at kunne igangsætte en bredere vifte af aktiviteter, der kan fremme regionernes udvikling, herunder kulturfyrtårne, idræt og turisme.
44. Regionerne bør have vide rammer for at organisere erhvervsfremmeaktiviteter fremfor kun at være begrænset til juridiske selskaber, hvor der ikke må udøves ejerbeføjelser f.eks. ved at deltage i bestyrelsesarbejde. Det vil have betydning for en effektiv videreførelse og udvikling af arbejdet i Copenhagen Capacity og Wonderful Copenhagen.
45. Regionerne bør gives mulighed for umiddelbart at deltage i selskaber til kommercialisering af forskning og udvikling på sundhedsområdet samt andre af regionens opgaveområder. Forskning, innovation og teknologioverførsel er afgørende for, at Region Hovedstadens stærke højteknologiske forskningsmiljøer kan fungere som drivkraft for erhvervsudvikling, vækst og velfærd til fordel for hele Danmark.
46. Det er positivt, at ansvaret for den danske deltagelse i Øresundssamarbejdet er placeret hos Region Hovedstaden med inddragelse af de relevante aktører. Derfor er det u hensigtsmæssigt og modstridende, at Økonomi- og Erhvervsministeren bemyndiges til at fastsætte regler om regioners samarbejde med tilgrænsende landes myndigheder og organisationer samt til at nedsætte organer til varetagelse af samarbejdet.

Lov om trafikskaber

47. Der er behov for en organisering af den kollektive trafik i hovedstadsområdet, som sikrer et sammenhængende tilbud til borgerne. Det foreliggende forslag til et fælles sjællandsk trafikskab løser ikke denne opgave. Der bør oprettes to trafikskaber for Sjælland – et for Region Hovedstaden og et for Region Sjælland.
48. Hele ledelsesstrukturen i Trafikskab Sjælland med bestyrelse og repræsentantskab lider under et stort demokratisk underskud: Hverken trafikomfang, udgiftsniveau eller indbyggertal afspejles i indflydelsen for de enkelte regioner og kommuner i ledelsesorganerne.
49. Der er stor usikkerhed om, hvad regionernes udgifter bliver. Definitionen på regionale busruter, som regionerne skal betale for, er meget uklar på Sjælland. Samtidig er den samlede finansiering af Trafikskab Sjælland meget uoverskuelig og bureaukratisk opbygget med meget konfliktstof gemt i de mange aftaler, der skal indgås.
50. Der bør tages stilling til, hvem der skal have ansvaret for Metroens 3. etape (Østamagerbanen) og den kommende Lyngby-Glostrup bane.

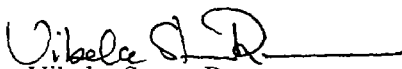
Lov om veje

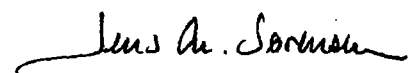
51. Staten bør overtage de fleste amtsveje i Københavns Amt. Eksempelvis bør veje som Ring 3, Roskildevej og Frederikssundsvej, der er blandt landets mest befærdede pendlingsruter, overgå til staten for at sikre en sammenhængende planlægning og drift.
52. Der bør i øvrigt anvendes ensartede kriterier for fordelingen af amtsveje mellem stat og kommuner, uanset hvor i landet vejene er placeret. Eksempelvis er den foreslåede forskel i fordelingen af amtsveje i Frederiksborg Amt og Københavns Amt ganske uforståelig. Den kan ikke være rationel, og den vil sætte kommunerne i Københavns Amt på en meget svær finansieringsopgave. Fordelingen af udgifterne til veje bør følge trafikbelastningen og de reelle udgiftsbehov.

Dette høringssvar er tillige i genpart fremsendt til Beskæftigelsesministeriet, Finansministeriet, Miljøministeriet, Socialministeriet, Trafikministeriet, Undervisningsministeriet og Økonomi- og Erhvervsministeriet.

Amtsrådets høringssvar er vedtaget i enighed mellem de tilstedeværende 28 amtsrådsmedlemmer. 3 medlemmer var fraværende ved mødet.

Med venlig hilsen

Vibeke Storm Rasmussen
Amtsborgmester

Jens Chr. Sørensen
Amtsdirektør

Miljøminister
Connie Hedegaard
Højbro Plads 4
1200 København K

Dato: 7. januar 2005

Høringssvar om lovforslagene i forbindelse med kommunalreformen

I breve af 1. december 2004 fra Miljøministeriet og fra de øvrige res-sortministerier er Københavns Borgerrepræsentation blevet bedt om at udtale sig om lovforslagene i forbindelse med kommunalreformen.

Sagen er blevet behandlet på Borgerrepræsentationens møde den 6. januar 2005.

Københavns Kommune sender på denne baggrund høringssvar til lov-forslagene på Miljøministeriets område samt en kopi af brev til Inden-rigs- og Sundhedsminister Lars Løkke Rasmussen, der sammenfatter kommunens hovedsynspunkter i forbindelse med lovforslagene, som udmønter kommunalreformen.

Med venlig hilsen

Lars Engberg

146/1.

Indenrigs- og Sundhedsminister
Lars Løkke Rasmussen
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Dato: Den 7. januar 2005

Høringssvar om lovpakken i forbindelse med kommunalreformen

I breve af 1. december 2004 fra Indenrigs- og Sundhedsministeriet og fra de øvrige ressortministerier er Borgerrepræsentationen blevet bedt om at udtale sig om lovforslagene i forbindelse med kommunalreformen. Sagen blev behandlet på Borgerrepræsentationens møde den 6. januar 2005. Borgerrepræsentationen godkendte høringssvarene til de enkelte ressortministerier og besluttede samtidig at fremsende følgende generelle bemærkninger til den samlede lovpakke til Indenrigs- og Sundhedsministeren:

"Københavns Kommune har i hele forløbet fra afgivelsen af Strukturkommissionens betænkning og regeringens udspil i april 2004 om "Det nye Danmark" været enig i de overordnede mål med kommunalreformen, herunder regeringens overordnede målsætning om én indgang for borgere og virksomheder til den offentlige sektor og om en enstrengt beskæftigelsesindsats, hvor staten fastlægger de overordnede rammer og kommunerne varetager de borgerrettede opgaver.

Flere af lovforslagene vil skabe problemer for realisering af en effektiv offentlig forvaltning med kommunerne som borgernes og virksomhedernes hovedindgang til den offentlige sektor. Eksempelvis bliver myndighedsopgaverne på skatteområdet fjernet fra de kommunale servicecentre, hvilket er et alvorligt tilbageslag for intentionen om at give borgerne én indgang til det offentlige. 1/3 af alle henvendelser i servicecentre vedrører skattespørgsmål – så nu skal borgerne både gå til et kommunalt og et statsligt kontor i mange livssituationer.

Lovforslagene på beskæftigelsesområdet indebærer, at kommunerne får vanskeligt ved at tilrettelægge en helhedsorienteret indsats for de svage grupper, som har flere problemer end ledighed. Københavns Kommunes målsætning om at få de svage grupper ind på arbejdsmarkedet vil

vanskeliggøres af, at lovforslaget ikke understøtter muligheden for at skabe en entydig indgang til det offentlige for disse grupper.

Københavns Kommune mener, at der i lovpakken mangler en klar vision for hovedstaden, der baserer sig på en erkendelse af, at den overordnede set udgør et sammenhængende bolig-, trafik-, arbejdsmarkeds- og erhvervsområde, der spiller en afgørende rolle for Danmarks fremtidige erhvervsudvikling. Den foreslåede opdeling af den nuværende hovedstadsregion, forringer forudsætningerne for udvikling i området. Dermed forringes hovedstadsområdet muligheder for at konkurrere med andre storbyregioner.

Københavns Kommune kan fortsat henholde sig til kommunens høringssvar til Strukturkommissionens betænkning, hvor Københavns Kommune anbefalede, at ansvaret for bus, tog, metro og overordnede veje samles i regionen. Københavns Kommune mener fortsat, at der er behov for en samlet planlægning af den kollektive og individuelle trafik. Københavns Kommune går ud fra, at de generelle principper for opdeling af statslige og kommunale veje også gælder i Københavns Kommune. Københavns Kommune finder, at kommunalreformen skaber en uklar ansvarsfordeling mellem regionerne og kommunerne på trafikområdet – ikke mindst for så vidt angår finansieringen af den kollektive trafik.

Københavns Kommune mener, at der fortsat er et behov for en samlet planlægning af den kollektive trafik i den nuværende hovedstadsregion. Københavns Kommune anbefaler, at der oprettes et særligt selskab, baseret på HT-modellens principper for Region Hovedstaden og de kommuner i Region Sjælland, der indgår i hovedstadsområdet jf. planlovens definition af hovedstadsområdet, hvor Greve, Køge, Gundsø, Roskilde og Solrød kommune også indgår i hovedstadsområdet.

Københavns Kommune konstaterer, at der ikke er grundlag for at vurdere den samlede økonomiske virkning af opgaveflytningerne og af ændringerne i tilskuds- og udligningssystemet. Kommunen lægger derfor meget vægt på, at der sikres sammenhæng, svarende til den der er i dag, mellem opgaver og økonomi, således at borgerne efter reformen ikke udsættes for serviceforringelser eller skattestigninger.

Samlet er det vigtigt for Københavns Kommune, at den løbende dialog mellem Regeringen og Københavns Kommune om særlige hovedstadsproblemer sikres - også efter kommunalreformen.

Københavns Kommune finder ligeledes, at Danmarks hovedstad skal sikres en rimelig repræsentation i den kommende hovedstadsregion i forhold til oprettelsen af trafikelskaber, vækstforum mv. I forhold til

fremtidens vækst- og erhvervspolitik er det vigtigt, at Regeringen anerkender og giver Københavns Kommune en repræsentation i de fremtidige offentlige beslutnings- og rådgivningsfora f.eks. Det Nationale Vækstråd. Formålet er, at understøtte udviklingen af Hovedstaden som vækstdynamo til gavn for hele Danmark.

I det følgende uddybes nogle af ovenstående bemærkninger:

Udvikling i hovedstaden

Erhvervsudviklingen i Københavns Kommune er tæt forbundet med udviklingen i hele hovedstadsområdet og i Øresundsregionen. København er i hård konkurrence med andre nordeuropæiske storbyregioner om at tiltrække investeringer, eksperter, virksomheder og turister. Udviklingen og markedsføringen indenfor erhverv og kultur er med til at sikre regionen som en destination for udenlandske investeringer og turister. Det er vigtigt, at kommunalreformen understøtter hovedstadsområdet muligheder for at klare sig i denne konkurrence.

Med kommunalreformen oprettes regionale vækstfora, der får ansvaret for planlægning af den erhvervspolitiske indsats i regionen. I forslag til lov om erhvervsfremme præciseres opgavefordelingen mellem det statslige, regionale og kommunale niveau. Denne opdeling virker overordnet set hensigtsmæssig. Men det er uklart, hvorvidt vækstforaene får den fornødne styrke til reelt at kunne koordinere den regionale erhvervsindsats i hovedstadsområdet, da der her vil være behov for at se på erhvervsudviklingen på tværs af de nye regionsgrænser.

Den funktionelle hovedstadsregion omfatter i dag det meste af Sjælland. Derfor er det problematisk, at den kommende Hovedstadsregion bliver mindre – endda mindre end den nuværende HUR-region. Det vil skade erhvervsfremmearbejdet i Wonderful Copenhagen og Copenhagen Capacity, der hidtil har været forankret i HUR.

Ikke alene udgør de nye regionale grænser på Sjælland en barriere for udviklingen i hovedstadsområdet. Problemet forstærkes også af, at kommuner i Roskilde Amt får merudgifter, hvis de ønsker at deltage i vækstforummet for hovedstaden, da kommunerne skal betale udviklingsbidrag til den region de formelt er en del af. Kommunerne afskæres dermed fra at anvende deres udviklingsmidler i samarbejde med andre og eventuelt mere relevante naboregioners vækstfora.

Københavns Kommune må konstatere, at det på baggrund af lovpakken er svært at se, hvor ansvaret for hovedstadens samlede udvikling er placeret efter kommunalreformen. Kommunalreformen leverer ingen løs-

ning på de eksisterende koordinationsproblemer i hovedstadsområdet indenfor trafik og planlægning, som strukturkommissionens betænkning beskriver.

Endelig er det uklart, hvordan ansvaret for den centrale vækst opgave i Øresundsregionen fremover skal varetages. Københavns Kommune er fortsat parat til at påtage sig sin rolle i dette arbejde, men det må forudsættes, at Regeringen ikke fraskriver sig sit ansvar for udviklingen i hovedstadsområdet. Københavns Kommune forudsætter, at kommunien kommer til at deltage i det tværgående samarbejde om vækst i Øresundsregionen.

En styrkelse af de nationale vækstcentre har nemlig afgørende betydning for udviklingen i hele landet. Staten og bl.a. Københavns Kommune har i en lang årrække investeret betydelige midler i at professionalisere den internationale udvikling og markedsføring af hovedstaden som destination for udenlandske investeringer og international turisme. Disse aktiviteter finder sted inden for rammerne af Copenhagen Capacity og Wonderful Copenhagen.

Det er afgørende at sikre kontinuiteten og forstærke denne indsats, så investeringerne ikke går tabt. Det bør derfor af bemærkningerne til lovforslaget om erhvervsfremme fremgå, at disse organisationer har deres ophæng i de regionale vækstfora. Det er netop i disse fora, at de interesserede parter – kommuner, erhvervsliv og region – er repræsenterede. Der må gives en lovgivningsmæssig sikkerhed for videreførelse af disse eksisterende organisationer.

Trafik

Efter forslag til lov om trafikselskaber skal der etableres et samlet trafikselskab på Sjælland, som har ansvar for udvikling, finansiering og drift af bus- og lokalbanetrafikken på hele Sjælland.

Københavns Kommune beklager, at der ikke er kommet en samlet løsning, der sikrer en langt højere grad af koordinering af den kollektive trafik mellem udvikling og drift af busser, S-tog og metro. Det af Trafikministeren fremlagte forslag vil ikke kunne fungere hensigtsmæssigt i et sammenhængende storbyområde som HUR-området.

Den foreslåede finansieringsmodel i Trafikselskab Sjælland er problematisk. Kommunerne skal bidrage med et tilskud svarende til udgifterne til de lokale busruter. Lokale busruter, som kun betjener en kommune, betales af den pågældende kommune. Øvrige lokale ruter betales af de berørte kommuner i et forhold, der afspejler ruternes trafikomfang i

de enkelte kommuner, og den indbyrdes pendling mellem de pågældende kommuner.

Finansieringsmodellen er uklar og det er vanskeligt at gennemskue, hvorvidt den nuværende busbetjening af københavnerne og de mange pendlere fra omegnskommunerne kan fastholdes.

Placering af det finansielle ansvar hos de enkelte kommuner betyder, at det bliver vanskeligt at få en samlet, sammenhængende og helhedsorienteret udvikling og drift af bus- og lokalbanetrafikken på tværs af kommunegrænser i hovedstadsområdet, og der vil blive et utal af uhenigtsmæssigheder og reelle eller oplevede uretfærdigheder mellem de involverede kommuner.

Københavns Kommune anbefaler, at der gives mulighed for at oprette et særligt selskab for Region Hovedstaden og kommunerne, der indgår i hovedstadsområdet jf. planloven (Greve, Køge, Gundsø, Roskilde og Solrød), baseret på HT-modellens principper. Københavns Kommune skal derfor anbefale, at den nuværende finansiering af HT, baseret på udskrivningsgrundlag, fastholdes indtil det tekniske grundlag foreligger for en udgiftsfordeling mellem kommunerne, baseret på det udførte transportarbejde for kommunens borgere. Selskabet kan eventuelt indgå som en del af Trafikselskab Sjælland.

Opdeling af veje

Lovforslaget om ændring af lov om offentlige veje lægger op til en deling af amtsvejene mellem kommune og stat. Der er opstillet en række kriterier, som Københavns Kommune finder hensigtsmæssige.

I Københavns Kommune er der ikke hidtil blevet skelnet mellem amts- og kommuneveje. Københavns Kommune kan ud fra lovforslaget se, at staten ikke agter at overtage vejstrækninger, som Københavns Kommune vurderer er indenfor kriterierne for statsveje. Københavns Kommune mener, at staten bør overtage de veje, som efter kriterierne kan karakteriseres som statsveje. Derudover finder kommunen, at staten må overtage ansvaret for forbindelsen mellem Københavns Havn og det overordnede vejnet, herunder Motorringvejen, Øresundsbroen og Helsingør-Helsingborg.

Endelig finder Københavns Kommune, at en eventuel fremtidig forbindelse af Helsingørmotorvejens indføring med Amagermotorvejen bør være en statsvej.

Én indgang til den offentlige sektor

Københavns Kommune kan tilslutte sig forslaget til lov om kommunale servicecentre og forslaget til ændring af færdselsloven og pasloven. Denne lovgivning understøtter både regeringens og kommunens egne intentioner om at give borgerne én indgang til det offentlige på de ydelsesområder, hvor borgerne ofte henvender sig til myndighederne.

Det virker i den sammenhæng uforståeligt og uacceptabelt, at der samtidig fremsættes et forslag til skatteforvaltningslov, som ikke gør det muligt for kommunerne at løse myndighedsopgaver på skatteområdet.

I dag er hver 3. opgave i servicecentrene en skatteopgave og i langt de fleste livssituationer er ændret skattekort en af de opgaver, som borgerne efterspørger sammen med øvrige kommunale ydelser, som boligstøtte, flytteanmeldelse m.m. Derfor er skatteministeriets lovforslag i modstrid med den overordnede målsætning for kommunalreformen.

Københavns Kommune foreslår, at der i forslaget til skatteforvaltningslov gives lovhjemmel til, at kommunerne kan løse myndighedsopgaver på skatteområdet f.s.v.a. de borgerbetjeningsopgaver, som flest borgere har brug for.

Alternativt at den model, der er anvendt i udkast til lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats § 20 bringes i anvendelse på skatteområdet, så medarbejderne i servicecentrene både vil kunne løse myndighedsopgaver for kommunen og for staten.

Beskæftigelsesområdet

Københavns Kommune mener, at der bør etableres et enstrengt arbejdsmarkedssystem, hvor kommunen har ansvaret for hele beskæftigelsesindsatsen både over for de forsikrede ledige og de uforsikrede ledige. Københavns Kommune vil således bidrage positivt til etablering af jobcentre og søge om at blive pilotforsøgskommune, hvis vilkårene for forsøget bliver hensigtsmæssige.

Beskæftigelsesministeriets lovforslag lever imidlertid ikke op til intentionerne for kommunalreformen. Lovforslagenes krav til organisering af beskæftigelsesindsatsen kan medføre, at de svageste grupper bliver tabt. Der stilles krav om, at beskæftigelsesindsatsen fremover skal være placeret under kommunens Økonomiudvalg eller under et politisk udvalg, som udelukkende varetager beskæftigelsesindsatsen og evt. erhvervs politikken og er en særskilt del af forvaltningen.

Udbetalingen af forsørgelse må således ikke ske i den forvaltning, som tager sig af beskæftigelsesindsatsen. Herved bliver det vanskeligt at opbygge en helhedsorienteret indsats over for de svage grupper, for hvem ledighedsproblemet hænger sammen med sociale problemer, boligproblemer, misbrugsproblemer m.m.

Endvidere er der lagt op til, at AF-systemets organisering og arbejdsmetoder skal overføres til kommunerne, og kommunernes beskæftigelsesindsats skal styres på metoder fremfor på resultater. Københavns Kommune finder, at kommunerne i langt højere grad skal have mulighed for selv at tilrettelægge beskæftigelsesindsatsen ud fra kommunens egne erfaringer.

Københavns Kommune får også vanskeligt ved at sikre en helhedsorienteret indsats på integrationsområdet, da beskæftigelsesopgaven ikke kan placeres sammen med de øvrige opgaver, som relaterer sig til integrationsindsatsen. Dette ser Københavns Kommune som et alvorligt problem, idet hele hensigten med det enstregede arbejdsmarkedssystem var at styrke indsatsen for, at de svage grupper blev indplaceret på arbejdsmarkedet.

IT-udvikling

Mange af lovforslagene i forbindelse med kommunalreformen vil betyde, at hele eller dele af de eksisterende IT-systemer skal overflyttes til andre myndigheder, og at der skal udvikles nye IT-systemer.

Der opstår med reformen snitflader mellem stat, regioner og kommuner, hvor flere myndigheder anvender fælles IT-systemer og data. Københavns Kommune vil gerne pege på behovet for, at staten fra starten indtænker den kommunale ydelsesdel i udviklingen af nye IT-systemer for eksempel på beskæftigelsesområdet, skat- og inddrivelsesområdet og i forhold til servicecentrene.

Målet må være at borgerne kun skal afgive oplysningerne én gang og ét sted. IT-systemerne bør således understøtte en helhedsorienteret borgerservice, gerne med indbyggede selvbetjeningsmuligheder for borgerne.

Økonomi

I forbindelse med reformen ændres opgavefordelingen mellem kommuner, amter, regioner og stat, og som følge heraf skal der ske en økonomisk bodeling mellem myndighederne.

Københavns Kommune overgår fra at være både amtskommune og primærkommune til fremover kun at skulle varetage kommunale opgaver. Det er afgørende for Københavns Kommune, at kommunen - efter den endelige gennemførelse af kommunalreformen - har de nødvendige økonomiske forudsætninger for at videreføre det eksisterende service-niveau, på de opgaveområder, som kommunen fortsat skal varetage.

Københavns Kommune lægger meget vægt på, at den samlede virkning af opgaveoverflytningen og ændringer i tilskuds- og udligningssystemet bevarer sammenhængen mellem opgaver og økonomi, således at serviceniveauet for kommunens borgere ikke forringes med reformen. Alternativt kan Københavns Kommune blive tvunget til at hæve skatteprocenten betydeligt.

Det er essentielt, at Københavns Kommune også fremover er repræsenteret i finansieringsudvalget - også efter reformens ikrafttrædelse, da Københavns Kommune, som storby, har særlige udfordringer på det sociale og økonomiske område. Endvidere har kommunen en særlig forpligtigelse som vækstcentrum i Danmark og Øresundsregionen.

Delingen af aktiver og passiver er ifølge forslaget til lov om visse proceduremæssige spørgsmål i forbindelse med kommunalreformen overladt til forhandling mellem den afgivende og modtagende myndighed. Københavns Kommune anbefaler, at der i loven gives bemyndigelse til ministeren til at fastsætte generelle principper i form af retningslinier for opgørelse af aktiver og passiver mv. efter forhandling med de kommunale parter.

Endvidere foreslås, at delingsrådet i Region Hovedstaden får flere medlemmer, og at Københavns Kommune får indstillingsret til et medlem. Begrundelsen herfor er Københavns Kommunes særlige forhold som følge af, at kommunen både er amt og primærkommune, og fremover alene skal løse primærkommunale opgaver.

Sundhedsområdet

Det er også på sundhedsområdet væsentligt, at Københavns Kommunes borgere ikke oplever forringelser som følge af gennemførelse af kommunalreformen. Det er derfor uacceptabelt, at der med regeringens forslag flyttes 451 mio. kr. fra sundhedsvæsenet i hovedstadsområdet til provinsen, jf. bemærkningerne til forslaget til lov om regionernes finansiering.

Et sådant udgangspunkt vil betyde en ringere service på sygehusområdet til hovedstadens borgere og en højere skat i hovedstadsområdet.

Københavns Kommune forudsætter, at den endelige finansieringsmodel på sygehusområdet i højere grad tager hensyn til befolkningens sygdomsmønstre i regionerne, herunder antallet af psykiatriske patienter. Endvidere skal der ved fastsættelse af takster tages hensyn til variationen i specialiseringsniveau på hospitalerne.

Forslag til Sundhedslov indebærer, at kommunerne fremover får myndighedsansvar og finansieringsansvar for en række opgaver på sundhedsområdet. Det er afgørende, at kommunerne får de fornødne ressourcer til at løfte disse nye opgaver, herunder genoptræning efter udskrivning og de nye forebyggende og sundhedsfremmende opgaver.

Den kommunale medfinansiering på sundhedsområdet bl.a. ved genoptræning under indlæggelse på sygehus, vil betyde øget kommunal interesse i forhold til forebyggelse af funktionstab, indlæggelse og genindlæggelse. Københavns Kommune forudsætter, at incitamentstrukturen virker begge veje, således at regionerne også får et tilsvarende økonomisk incitament.

Nærdemokrati

Københavns Kommune har med tilfredshed noteret sig, at et af formålene med kommunalreformen er at skabe større borgerindflydelse og bedre nærdemokrati.

Københavns Kommune har gennem mange år arbejdet med inddragelse af borgere og brugere i beslutningsprocesserne fx gennem kvarterløftprojekter, lokaludvalg, bydelsråd, lokalråd, brugerråd/bestyrelser og omfattende borgerdialogprocesser eksempelvis om miljø- og trafik, parker og veje.

Forskerundersøgelser viser, at københavnere er tilfredse med demokratiet, og at der er stor vilje til at deltage i demokratiet, specielt hvis der er tale om tidsmæssige afgrænsede processer om konkrete sager.

Københavns Kommune vil gerne bidrage med erfaringer i forbindelse med de videre overvejelser om udvikling af nærdemokrati.”

Med venlig hilsen

Lars Engberg

BESLUTNINGSPROTOKOL

FOR BORGERREPRÆSENTATIONENS MØDE **torsdag den 6. januar 2005, kl. 17.30**

Fraværende med afbud:

Joan Jensen, A (arbejds-mæssige årsager), Bo Asmus Kjeldgaard, F (ferie), Søren Pind, V (sygdom), Manu Sareen, B (arbejds-mæssige årsager), Monika Thon, B (sygdom) og Wallait Khan, V.

Genoptagelse af hvervet som borgerrepræsentant:

Manu Sareen, B, pr. 21. december 2004.

Dagsorden:

Der var til mødet udsendt en tillægsdagsorden med følgende sag:

BR 26/05. Medlemsforslag om katastrofehjælp fra Københavns Kommune til ofre fra naturkatastrofen i Asien (stillet af A, B, C, D, F, O, V, V2 og Ø).

Overborgmesteren foreslog endvidere, at følgende sag blev optaget på dagsordenen:

BR 27/05. Røkering i udvalg (Folkeoplysningsudvalget).

Forsamlingen tilsluttede sig, at denne sag og sagen på tillægsdagsordenen, som var udsendt efter fristens udløb, blev optaget på dagsordenen for mødet.

Der var enighed om at behandle sagerne i følgende rækkefølge:

BR 26/05 blev behandlet som punkt 3.

BR 27/05 blev behandlet som punkt 4.

Dagsordenen blev herefter godkendt.

Nr. 1

BR 1/05. Høring om lovforslagene i forbindelse med kommunalreformen
Indstilling om, **at** vedlagte høringssvar om lovforslagene i forbindelse med kommunalreformen godkendes

(Økonomiudvalget)

I forbindelse med Økonomiudvalgets behandling af sagen fremsatte Konservative og Socialistisk Folkeparti nedenstående ændringsforslag.

Ændringsforslagene blev tillige med sagen fremsendt til behandling i Borgerrepræsentationen uden yderligere stillingtagen.

Ændringsforslag fra Konservative:

"Sidste afsnit på s. 6 og første afsnit på s. 7 udgår af det generelle høringssvar til indenrigs- og sundhedsministeren."

1. ændringsforslag fra Socialistisk Folkeparti:

"2. afsnit under overskriften "Udvikling i hovedstaden" på s. 3 i det generelle høringssvar til indenrigs- og sundhedsministeren udgår og bliver erstattet af følgende:

"Vi finder ideen om udformning af regionale vækstfora rigtig, men finder fokusering på randområderne uhensigtsmæssig i hovedstadsområdet." "

2. ændringsforslag fra Socialistisk Folkeparti:

"Efter ordet "nærdemokrati" i sidste afsnit på s. 9 i det generelle høringssvar til indenrigs- og sundhedsministeren tilføjes følgende:

"..., herunder også muligheden for øget kompetence til lokaludvalgene." "

Konservatives ændringsforslag bortfaldt som følge af stemmelighed. 23 stemte for og 23 stemte imod. 3 undlod.

For stemte: C, D, O, V, V2 og Ø.

Imod stemte: A og F.

Følgende undlod at stemme: B.

1. ændringsforslag fra Socialistisk Folkeparti blev forkastet med 33 stemmer imod 13. 3 undlod.

For stemte: F og Ø.

Imod stemte: A, C, D, O, V og V2.

Følgende undlod at stemme: B.

2. ændringsforslag fra Socialistisk Folkeparti blev forkastet med 32 stemmer imod 14. 3 undlod.

For stemte: F, V2 og Ø.

Imod stemte: A, C, D, O og V.

Følgende undlod at stemme: B.

Indstillingen blev herefter godkendt med 44 stemmer imod 5.

For stemte: A, B, C, D, F, O, V og V2.

Imod stemte: Ø.

Konservative ønskede følgende protokolbemærkning medsendt høringsvaret:

"Konservative finder, at Regeringens forslag om organisatorisk at adskille beskæftigelsesområdet og det sociale område er yderst fornuftigt. Derfor kan vi ikke tiltræde høringsskrivelsens afstandtagen fra en sådan adskillelse af de to områder."

Socialistisk Folkeparti ønskede følgende protokolbemærkning medsendt høringsvaret:

"Efter SF's opfattelse er det falsk varebetegnelse at kalde reformen for en decentralisering. Der er tværtimod tale om den største centralisering og privatisering af varetagelsen af den offentlige sektors opgaver siden afskaffelsen af enevælden i 1849.

Reformen medfører en voldsom centralisering af en lang række opgaver især på planlægnings- og miljøbeskyttelsesområdet samt på skatteområdet, mens den på en række andre områder fjerner opgaver fra en aktiv politisk styring ved enten at lægge opgaverne over i statslige selvejende institutioner eller privatisere dem. SF vil arbejde for at de kommende regioner får tillagt et langt større ansvar især på planlægnings- og miljøområderne. Samtidig vil vi arbejde for at regionerne får ret til at udskrive skat, så de kan få det fulde ansvar for såvel indtægter som udgifter til deres opgavevaretagelse.

Endelig beklager SF at reformen ikke giver mulighed for den opdeling af Københavns kommune i mindre kommuner med omkring 30- 50.000 indbyggere, der ville kunne give borgerne den bedste service i dagligdagen og den mest gennemskuelige deltagelse i de lokale demokratiske processer.

Med disse supplerende bemærkninger har SF valgt at tilslutte sig det afgivne høringsvar."

Dansk Folkeparti ønskede følgende protokolbemærkning medsendt høringsvaret:

"Dansk Folkeparti kan støtte det overordnede høringsvar. DF er tilhænger at større borgerindflydelse, mere demokrati og større brugerdeltagelse. En løbende dialog mellem Regeringen og Københavns Kommune er nødvendig. København skal foruden de i høringsvaret nævnte selskaber, råd og udvalg, også være re-

præsenteret i bestyrelsen i KL.

HUR. Vi er enige i et selskab for tog, busser og Metro og dermed en administration til afløsning for HUR.

Der er dog flere af bemærkningerne, som vi ikke er enige i.

Beskæftigelsesområdet. DF mener ikke, at lovforslagene på området vil gøre det vanskeligt, at få svage grupper, herunder indvandrere og efterkommere ind på arbejdsmarkedet.

Sundhedsområdet. Vi er ikke enige i de negative holdninger, der gives udtryk for. Det lyder ikke korrekt, at der skulle mangle 450 mio. kr. til sygehusene i den kommende hovedstadsregion. Vi afventer svaret fra Indenrigsministeriet til vor sundhedspolitiske ordfører i Folketinget Birthe Skaarup vedrørende 450 mio.kr.

Erhvervsfremmearbejdet. DF mener ikke, at det, at den kommende Hovedstadsregion bliver mindre skader erhvervsfremmearbejdet i Wonderful Copenhagen og Copenhagen Capacity.

Trafik. DF er ikke enig i bemærkningen, om at det af Trafikministeren fremlagte forslag ikke vil kunne fungere hensigtsmæssigt i et storbyområde som HUR-området."

Bente Frost, Venstre 2 ønskede følgende protokolbemærkning medsendt høringssvaret:

"Den nuværende kommunale struktur har nu været gældende i 35 år, så det er på tide, at den bliver set efter i sømmene, og at der bliver stillet forslag om ændringer. Regeringens forslag til ny struktur har mange gode ideer til at tilpasse de nye tiders krav til øget specialisering indenfor mange af de administrative opgaver, der skal løses af det offentlige system.

Der skal i dag løses mange komplicerede opgaver, der kræver specialfaglig viden og avanceret teknisk udstyr. Det kan små enheder have svært ved at klare effektivt og økonomiske forsvarligt.

Så det er rigtigt at gøre de kommunale og regionale enheder større for at klare dagens tekniske opgaver. Men på 2 afgørende områder har regeringens forslag meget store mangler.

For det første har forslaget et stort demokratiunderskud og for det andet overser forslaget totalt betydningen af at have en hovedstad.

Med hensyn til den fremtidige demokratiske proces i de nye store kommuner og regioner kan man virkelig frygte, at den politiske proces kommer til at køre henover borgerne i stedet for med borgerne. Den geografiske afstand fra lokalsamfundene og til de nye administrative og politiske centre bliver meget store både fysisk og psykisk set.

Ved den sidste kommunalreform i 1970 stoppede man ved Københavns grænse. Det gør man så igen. Bortset fra smålapperier sker der intet med demokratiet i København.

En kæmpekommune med en halv million mennesker og en kommunalbestyrelse. Hver valgt politiker repræsenterer 9.200 vælgere. Det er der ikke meget demokrati i. Det havde været på sin plads, hvis den nye struktur havde indeholdt et forslag om at sidestille København med resten af landet ved at foreslå Køben-

havn opdelt i kommuner.

Det lokale demokrati bliver totalt overset i strukturforslaget. Lokalt demokrati er ikke bare skolebestyrelser, ældreråd og lign. Lokalt demokrati er indflydelse på egne livsbetingelser i lokalsamfundet.

Københavns status som landets hovedstad overser strukturforslaget totalt.

Der er synd, at regeringens aversion mod København skal have indflydelse på hele landets videre udvikling. En stærk hovedstad er det lokomotiv, der skal bære hele landet frem set både globalt og lokalt.

En hovedstad, der bliver tilsidesat af sit eget land, kan ikke hjælpe landets udvikling fremad.

København har i de senere år udviklet sig til et attraktivt område for international og national udvikling. København står stærkt i international sammenhæng.

Det er til stor gavn for hele landet.

Det er skade, at strukturforslaget totalt lukker øjnene for Københavns rolle i dagens Danmark."

Enhedslisten ønskede følgende protokolbemærkning medsendt høringssvaret:

" Struktureformen bidrager ikke til at skabe bedre sammenhænge, og mere demokrati og velfærd i samfundet.

Regeringens og Dansk Folkepartis forlig om strukturreformen vil yderligere forstærke privatisering, selvejende institutioner, fælleskommunale selskaber og taxameterbudgettering.

Regeringens erklærede hovedformål med strukturreformen er, at skabe større enheder, så der bliver større "markeder", hvor private firmaer kan udføre velfærdsopgaver. Altså øget privatisering og udlicitering, og mindre indflydelse for det enkelte menneske.

Når der ikke er overensstemmelse mellem brugere af institutionerne/virksomhederne og befolkningen, agerer institutionerne som var de private virksomheder, hvad enten de kan score profit eller ej.

Enhedslisten finder det centralt at velfærdsinstitutioner skal bevares i offentlig regi, styret af politikere, som er lydhøre overfor vælgerne og brugerne.

Hvis strukturforliget bliver realiseret, vil en meget stor del af de kommunalt og amtsligt ansatte blive flyttet.

Enhedslisten finder det centralt, at Løn- og ansættelsesvilkår ikke må forringes, jobbet skal ligge indenfor en rimelig afstand fra tidligere arbejdsplads/bopæl, og der er brug for den enkeltes kvalifikationer i det nye job.

Et menneske, der har brug for/bruger offentlig service, skal have klare minimumsrettigheder. I forhold til kvaliteten af, og afstanden til den lokale daginstitution, skole, plejehjem og sygehus.

Der er nogle områder hvor der er for et stort befolkningsunderlag og specialiserede institutioner (specialundervisning, genoptræning, bo- og beskæftigelsestilbud til handicappede samt sindslidende). Disse tilbud skal placeres på regionalt niveau eller - såfremt et større befolknings grundlag er nødvendigt af hensyn til fagligheden - i et samarbejde mellem regionerne.

Enhedslisten finder det vigtigt, at Specialiserede institutioner skal sortere under politisk valgte regioner eller i samarbejde mellem disse.

Hele strukturreformen tænkes gennemført uden inddragelse af borgerne. Strukturreform var slet ikke på tale under sidste folketingsvalgkamp og kun et mindre antal kommuner har afholdt lokale folkeafstemninger om hvorvidt de skal sammenslutes eller med hvem. Det vil sige at man laver en voldsom stor ændring af samfundets geografiske inddeling, en ændring af opgavefordelingen og en markedsføring af velfærdssystemet hen over hovedet på befolkningen kort tid før der skal være folketingsvalg.

Enhedslisten mener, at demokrati er centralt i det danske samfund – også når det gælder indretningen af lokale og regionale niveauer. Enhedslisten mener, at der er behov for tre niveauer, et lokalt niveau, et regionalt niveau og det landsdækkende. Enhedslisten lægger vægt på at alle tre niveauer er direkte demokratisk valgte, og har skatteudskrivningsret. Enhedslisten finder det centralt, at evt. kommune og amtssammenlægninger følges op af en demokratisk decentralisering inden for dels evt. nye større kommuner, dels indenfor eksisterende kommuner, f.eks. København. I København bør der således indføres folkevalgte bydelsudvalg, der er talerør for bydelene.

Enhedslisten mener principielt at alle ungdomsuddannelser bør samles på det regionale niveau, hvor alle ungdomsuddannelser kan arbejde sammen, under demokratisk kontrol.

For København betyder strukturreformen bl.a. stor usikkerhed om sundhedsvæsenet og den kollektive trafik.

Strukturreformen betyder, at hovedstadens sundhedsvæsen vil mangle næsten en halv milliard kr. Disse penge kan kun hentes med serviceforringelser og lukning af institutioner, sengeafsnit m.m. i hovedstadsområdet.

Sundhedsvæsenet kommer ikke under direkte demokratisk kontrol, idet det reelt bliver regeringen der kommer til at styre sundhedsvæsenet gennem finansiering. Strukturreformen betyder en totalt uigennemskuelig organisering af den kollektive trafik på Sjælland.

Det nye sjællandske trafikelskab får en uigennemsigtig finansiering, hvor det er usikkert, om København overhovedet kan opretholde den nuværende busbetjening i kommunen, inden for den samme økonomiske ramme.

Det sjællandske trafikelskab vil risikere at blive domineret af forskellige kommuners lokale interesser, uden at have det nødvendige fokus på hovedstadsrådets samlede trafikale behov.”

Det sjællandske trafikelskab burde omfatte hele den kollektive trafik, altså busser, S-tog og metro.

Enhedslisten finder det dybt bekymrende at de opgaver, der bedst løses på et regionalt niveau pga. fysiske strukturer eller for at sikre tilstrækkelig specialviden, nu flyttes væk fra det regionale niveau. Det gælder dels på en række specialområder på det sociale område, men også på miljøområdet, hvor f.eks. forvaltningen af vandressourcen bliver kommunal - et niveau der ikke svarer til en fornuftig beskyttelse. Også på planområdet trækkes meget væsentlige ressourcer ud, så den regionale planlægning ikke kan forventes at beskytte ressourcerne tilstrækkeligt. Erhvervslivet får med strukturreformen en hidtil uset indflydelse på den

regionale planlægning via vækstfora modellen, og det er et stort demokratisk tab.

Strukturreformen betyder afdemokratisering, markedsgørelse og velfærdsnedskæringer.”

Der blev fastsat en frist til fredag den 7. januar 2004, kl. 9.00 for aflevering af bemærkninger, som ønskes medsendt høringssvaret. Det blev samtidig tilkendegivet, at man i denne sag vil acceptere længere protokolbemærkninger, end det normalt er tilfældet, uden at det dog kan danne præcedens.

Mødet sluttede kl. 18.45

Lars Engberg

/Flemming D. Hansen

Københavns Kommune
Økonomiforvaltningen
Borgerrepræsentationens Sekretariat
Rådhuset 1599 København V.
tlf. 33 66 21 21 fax: 33 66 70 00
E-mailadresse: brsek@of.kk.dk
Internetadresse: www.copenhagencity.dk

NOTAT

Til: Miljøministeriet

Dato: 14. december 2004 J.nr.: 0.00.013.ps- 1/04

Københavns Kommunes bemærkninger til lovforslagene i forbindelse med kommunalreformen på Miljøministeriets område

Planområdet

På planområdet hilser Københavns Kommune velkomment, at der med udkast til planloven tages hensyn til hovedstadens særlige forhold. Den fysiske planlægning koncentrerer sig i fremtiden hos kommunerne og staten, mens regionerne skal varetage en strategisk udviklingsplanlægning uden bindende arealudlæg og lign.

Det er en fordel, at hensyntagen til kollektiv trafikbetjening, principperne i fingerbystrukturen, samt stationsnærhed er indskrevet direkte i lovforslaget, som nogle væsentlige principper for planlægningen i Hovedstadsregionen. Derved sikres københavnernes adgang til grønne områder i kilerne, og stationsnærhedsprincippet skaber mulighed for at begrænse behovet for individuel transport. Disse principper gælder for den kommende hovedstadsregion og kommunerne; Greve, Køge, Gundsø, Roskilde og Solrød i Region Sjælland. Københavns Kommune mener, at alle kommunerne i den nuværende hovedstadsstruktur bør være omfattet.

Miljøområdet

På miljøområdet støtter Københavns Kommune kommunalreformens målsætning om at samle de borgerrettede opgaver i kommunerne og opnå effektiv administration på området. Københavns Kommune finder dog, at intentionerne på nogle områder fraviges i lovforslagene på miljøområdet.

Københavns Kommune finder det specielt beklageligt, at intentionerne om borgernær beslutningskompetence og éntydig indgang til myndigheden er fraveget på især jord- og virksomhedsområdet – endog i højere grad, end der blev lagt op til i de oprindelige reformudspil. Denne tendens forringer tillige mulighederne for en samlet politisk prioritering og ressourceeffektiv indsats i kommunen.

Jordforureningsloven

København har været præget af omfattende bygge- og anlægsaktiviteter i det seneste tiår. Det er samtidig velkendt, at byen historisk er præget af mange forurenede arealer og generel forurening af overfladejorden. Københavns Kommune har lagt mange ressourcer i opbygningen af en hurtigt og effektiv sagsbehandling vedr. jordhåndteringen i disse sager.

Jordforureningsloven udmønter på nogle områder kompetencer til regionen, som efter Københavns Kommunes opfattelse ikke er i overensstemmelse med de politiske aftaler om kommunalreformen. Formelt har kommunen kompetence til at give tilladelse til nybyggeri og krav om sikring mod jordforurening. Men regionen tildeles en høringsret, hvorefter kommunen skal rette sig. Ydermere lægger lovforslaget op til, at den, der støder på jordforurening, skal henvende sig til regionen først, selv om kommunen formelt skal stille kravene i.f.m. forureningen. Dette er uacceptabelt. Udover dobbeltarbejde og unødigt bureaukrati i region og kommune får borgere og bygherrer m.v. en dobbelt indgang til miljømyndigheden. Dertil kommer en forsinket sagsbehandling i kraft af høringsprocessen, som vil forsinke og evt. helt standse igangværende bygge- og anlægsprojekter. Resultatet bliver alt andet lige dyrere byggeprojekter og dermed hæmmende for byudviklingen i København.

Generelt finder Københavns Kommune det uheldigt, at den offentlige kortlægning og oprydningssindsats lægges i regionen, da Københavns Kommune således mister muligheden for selv at prioritere indsatsen. Det er specielt uheldigt, da kortlægningen er en forudsætning for kommunens krav til de frivillige oprydninger i.f.m. nybyggeri i bl.a. byudviklingsområderne.

Overvågning af det ydre miljø

Generelt betyder strukturreformen, som den udmøntes i forslagene til miljøbeskyttelsesloven og miljømålsloven, at indsatsen for vandmiljøet flyttes længere væk fra borgeren og kommunen. Indgangen for borgere, virksomheder og interessenter bliver desuden flertydigt fordelt på statslige institutioner og kommunen. Derudover får regionen i visse sammenhænge en koordinationsrolle.

Ansvar for overvågning, planlægning og dele af tilsynet overgår til staten. Københavns Kommunes hidtidige muligheder for at prioritere indsats og investeringer reduceres med reformen til en høringsret i.f.m. den statslige planlægning. Københavns Kommune finder det generelt uhensigtsmæssigt, at prioriteringen af overvågningen går kommunen af hænde, da kommunen skal bruge data herfra til myndighedsbehandling vedr. spildevandstilladelser, udarbejdelse af spildevandsplaner og de handleplaner, som skal realisere målene i de statslige vandplaner.

Virksomhedsområdet

Københavns Kommune finder det uheldigt, at tilsyn og godkendelse af kommunale spildevandsudledninger og større kommunale affaldsbehandlingsanlæg fremover ikke vil ligge hos samme myndighed. Det medfører dobbeltarbejde i stat og kommune og ringere service for disse virksomheder, der skal forholde sig til to miljømyndigheder.

Københavns Kommune har hidtil i kraft af sin status praktiseret den énstrengede forvaltning af virksomhedsområdet, som kommunalreformen har som erklæret

målsætning. Københavns Kommune beklager derfor, at tilsyn- og godkendelseskompetence i.f.t. en række virksomheder flyttes fra kommunen til staten. Forvaltningen beklager specielt, at det oprindelige udspil på ca. 50 komplicerede virksomheder, der på landsplan skulle overføres til staten, er endt på et langt større tal (ca. 235). Det medfører, at tilsyn og godkendelse vedr. endnu flere virksomheder flyttes fra Københavns Kommune til staten.

Det indebærer tab af særkompetencer i kommunens miljøforvaltning, hvilket også svækker indsatsen over for Københavns resterende virksomheder.

Lov om Ændring af lov om planlægning

Den fysiske planlægning koncentrerer sig i fremtiden hos kommunerne og staten, mens regionerne skal varetage en strategisk udviklingsplanlægning uden bindende arealudlæg og lign.

Ad § 1, 3 og 4 Landsplanlægning

Landsplanredegørelsen retter sig i fremtiden mod den regionale og kommunale planlægning, hvor den hidtil har været en redegørelse over for Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg. Det er et fremskridt for en sammenhængende planlægning. For første gang forankres den statslige udmelding af planinteresser (nu til kommuneplanerne) i loven. Dette er en klar forbedring og bår bane vej for, at denne udmelding i højere grad end tidligere bliver genstand for en bredere interesse og debat.

Loven foreskriver ikke, at landsplanredegørelsen skal udarbejdes efter en forudgående høring (som det ofte har været tilfældet). Københavns Kommune skal foreslå, at dette indskrives i loven, så redegørelsen udarbejdes på demokratisk vis og på baggrund af kendskab til ideer hos kommuner, regioner m.fl.

Loven og bemærkningerne dertil er ikke særligt præcise i deres krav til en stillingtagen til internationale forhold af betydning for planlægningen. Københavns Kommune skal foreslå, at Øresundsregionen (og andre sammenhænge på tværs af grænserne) får større vægt, f.eks. ved en direkte nævnelser heraf som et forhold omfattet af den ændrede lovs § 2, stk. 3.

Miljøministeren har en række beføjelser til at gennemføre eller pålægge andre at udføre konkret planlægning. I bemærkningerne til lovforslaget sandsynliggøres det, at disse muligheder i fremtiden vil blive benyttet hyppigere. Dertil kommer med lovændringen nye muligheder for at overtage kommunernes kompetencer til at gennemføre planlægning for enkeltanlæg (Vurdering af virkningerne på miljøet). Københavns Kommune skal opfordre til, at det i såvel lovtekst som bemærkninger gøres klarere, hvilke typer af planlægning eller anlæg Miljøministeren vil overtage planlægningen for.

Ad § 1, 10 og 11 Hovedstadsområdet

Der er en række særregler for Hovedstadsområdet, hvor Miljøministeren får udvidede reguleringsmuligheder sammenlignet med resten af landet. Hovedstadsområdet defineres ikke som Region Hovedstaden, men omfatter også Greve, Gundsø, Køge, Roskilde og Solrød kommuner. Bl.a. sker der en centralisering af detailhandelsplanlægningen, hvor ministeren bl.a. skal udstikke retningslinier

for beliggenhed af centrale byområder i Hovedstadsområdet. Dette er ikke tilfældet i landets øvrige byområder.

Staten opdeler Hovedstadsområdet i fire delområder (indre storbybyområde, ydre storbyområde, grønne kiler og øvrige områder) og fastlægger dermed varige, lovfæstede rammer for kommuneplanlægningen (og for de regionale udviklingsplaner). Disse rammer vil dog ikke omfatte de sydvestlige dele af det nuværende HUR-område, der ligger udenfor ministeriets definition af hovedstadsområdet. Udviklingen i dette område vil derfor ikke nødvendigvis videreføre den nuværende struktur baseret på Fingerplanen. Det er væsentligt at undgå, at dette medfører en skævvridning af boligudbygning mv. mellem områder omfattet af den lovbundne inddeling og områder udenfor denne.

Københavns Kommune skal derfor opfordre til, at Miljøministeren værner om hovedstadsområdets hovedstruktur i dens fulde udstrækning, enten ved at udvide planlovens fremtidige definition af Hovedstadsområdet med de relevante kommuner fra HUR-området eller ved at se en udvikling baseret på fingerbyens kvaliteter som en overordnet interesse, som disse kommuner skal iagttage i deres planlægning.

Ad § 1, 12 og 13 Regionale udviklingsplaner mv.

Udviklingen i Hovedstadsområdet skal ske på baggrund af to regionale udviklingsplaner (Hovedstaden og Sjælland). Af hensyn til den betydning, som samspillet i Øresundsregionen har haft og bør få fremover, skal Københavns Kommune foreslå, at planmæssige etc. sammenhænge ud over den enkelte regions og ud over landets grænser indskrives som et parameter for de regionale udviklingsplaner i den nye § 10a i planloven.

De regionale udviklingsplaner indeholder udpegninger uden retsvirkninger. Men samtidig tillægges regionerne beføjelser til at gøre indsigelse mod kommuneplaner, der strider mod de regionale udviklingsplaners beskrivelse. Denne indsigelsesret vurderes at hvile på et uklart grundlag. Det fysiske indhold af udviklingsplanerne bør præciseres og reduceres, så kræfterne koncentrerer om det strategiske indhold og det sikres, så den fysiske planlægning med virkning for borgerne reelt samles i kommuneplanerne.

Københavns Kommune skal opfordre til, at den juridiske status for de regionale udviklingsplaner beskrives bedre, bl.a. for at hjemmelsgrundlaget for og omfanget af regionernes indsigelsesret over for anden planlægning kan blive tydeligere. Udviklingsplanernes emner kan være meget varierende, men det bør stå klart at forhold, som kommuner allerede har behandlet i kommuneplaner, betragtes som gældende, når regionen evt. ønsker at optage dem i udviklingsplanen.

Der er ingen fast planperiode for udviklingsplaner, så de 12-årige kommuneplaner kan evt. regulere forhold, der tidsmæssigt må vurderes at ligge udenfor en udviklingsplans gyldighed. Dette kan give anledning til tvivl for så vidt angår, om en kommuneplan så strider mod den regionale udviklingsplan. Det foreslås derfor, at de regionale udviklingsplaner får en fast planperiode. Ligeledes foreslås det, at der stilles krav om en forudgående offentlighed om de regionale udviklingsplaner.

Ad § 1, 14 og 15 Kommuneplaner

Kommuneplankataloget er udbygget med de planemner, der tidligere indgik i regionplanerne bortset fra de beføjelser, der er overgået til Miljøministeren (detailhandel mv.). I kataloget er valgt formuleringen "skal" vedr. indholdet af retningslinier for alle emnerne. Det foreslås at denne formulering ændres, da ikke alle emner af geografiske årsager er relevante for alle landets kommuner (f.eks. særligt værdifulde landbrugsområder, kystnærhedszonen).

Lovændringen fjerner muligheden for, at en kommuneplan kan genvedtages uden ændringer. Det begrundes med, at denne mulighed sjældent vil blive brugt. Dette er et vurderingsspørgsmål og taler ikke i sig selv for at umuliggøre genvedtagelse. Det foreslås, at denne mulighed bibeholdes.

Kravene til redegørelsens indhold er meget omfattende og detaljerede. Det kan medføre, at den udskilles som selvstændigt dokument, hvilket ikke er et gode for borgerne og andre brugere. Kravene til dens indhold bør genovervejes under hensyn til "brugervenligheden".

Kommunerne får med lovændringen en gensidig indsigelsesret over for kommuneplaner, og den udvides i Hovedstadsområdet til ikke kun at gælde for nabokommuner, men alle kommuner i området. Indsigelser kan afgives, hvis en kommune finder, at en anden kommunes planlægning har "væsentlig betydning for kommunens udvikling". Denne formulering er meget bred og kan åbne for en stor mængde af indsigelser. Eksempelvis kan udlæg af attraktive områder til bebyggelse i en kommune siges at have betydning for udbygningsmulighederne på mindre attraktive lokaliteter i en anden kommune. Københavns Kommune skal opfordre til, at grundlaget for indsigelser mellem kommuner indbyrdes præciseres. Det er i loven sikret, at staten og regionerne påser kommuneplaners inddragelse af overordnede hensyn, så en kommune bør alene kunne gøre indsigelse, hvor andre kommuners planer helt åbenlyst giver væsentlige negative konsekvenser for forhold i den pågældende kommune.

I tilfælde af uenighed mellem kommuner om indsigelser som overfor nævnt afgøres sagen ifølge lovforslaget af regionsrådet, der dermed kan træffe en endelig afgørelse om indholdet af en kommuneplan. Dette gælder også for forhold og emner, som ikke kan indgå eller indgår i regionsrådets egen planlægning. Det må betvivles, om regionerne besidder den nødvendige faglige kompetence mv. til at afgøre disse spørgsmål. Og denne suveræne kompetence til at afgøre sager, der implicerer flere af regionens kommuner, kan meget let føre til, at afgørelser skader regionens samarbejde med kommunerne. I stedet foreslås det, at alle sager af denne art (og ikke kun sager hvor kommunerne ligger i forskellige regioner) indbringes for Miljøministeren, så kun myndigheder med et direkte ansvar for den fysiske planlægning involveres.

På samme måde er regionernes opgave med at "koordinere" kommunernes bidrag til debat om landsplanredagørelse og landsplandirektiver udefineret og problematisk. Det er uklart, om en sådan koordinering indebærer en sortering i kommunernes synspunkter, så disse ikke fuldt ud indgår i landsplanarbejdet. Der foreslås i stedet at være en direkte dialog mellem kommunerne og ministeriet for at undgå uklarhed om ansvaret for planlægningen og om kommunernes synspunkter og interesser.

Ad § 1, 16 - 20 Lokalplaner

Loven foreskriver, at lokalplaner ikke må stride imod de regionale udviklingsplaner. Dette må være overflødig at fastslå, når det er sikret, at kommuneplanernes rammer for lokalplanlægningen er i overensstemmelse med de regionale udviklingsplaner. Dersom en lokalplan indenfor disse rammer skulle stride imod den regionale udviklingsplan tyder det på, at denne er meget detaljeret og ikke fokuseret på regionens overordnede og strategiske udvikling. Københavns Kommune foreslår, at denne bestemmelse udgår. Det kan ikke udelukkes, at bestemmelserne vil øge omfanget af den kreds af kommuner, som ønsker at blive hørt, ligesom det kan medføre, at Københavns Kommune bliver hørt i forbindelse med flere lokalplanforslag fra andre kommuner, end tilfældet er i dag.

Endvidere får nabokommuner – i Hovedstadsområdet – mulighed for at gøre indsigelse (veto) mod lokalplanforslag, som har væsentlig betydning for kommunens udvikling. Kan der ikke opnås enighed kommunerne imellem, indbringes sagen for Regionsrådet eller for miljøministeren, hvis kommunerne ikke ligger i samme region.

For Københavns Kommune medfører lovforslaget som nævnt ikke nævneværdige ændringer. Det er vanskeligt at afgøre konsekvenserne af den nye vetomulighed, som kommunerne i Hovedstadsområdet får over for lokalplanforslag. Lovforslaget indeholder ikke øgede høringsforpligtelser i forbindelse med lokalplanforslag.

Ifølge den gældende lovgivnings § 27, stk. 2 kan vedtagelsen af lokalplaner gøres betinget af gennemførelsen af de nødvendige ændringer i kommune- og regionplaner, men denne bestemmelse foreslås fjernet. Københavns Kommune skal foreslå at den opretholdes, da der kan være situationer, hvor en lokalplan er færdigbehandlet, mens der udestår forhold i et kommuneplantillæg, der ikke har betydning for lokalplanen. I så fald bør denne kunne vedtages, og denne mulighed vurderes ikke at have nogen negative konsekvenser.

Ad § 1, 46 og 47 Klageadgang

I forhold til klageadgang er der kun delvis fulgt op på, at en væsentlig større del af planlægningen må formodes at blive gennemført af Miljøministeren, f.eks. for placering af "upopulære" anlæg og funktioner, med hensyn til fastlæggelse af retningslinier for detailhandel mm. Som regionplanlægning kan disse forhold i dag påklages for så vidt angår retlige spørgsmål, men det kan de ikke i samme udstrækning, når de overgår til Miljøministeren. Således kan ministerens retningslinier for detailhandel § 5e, ministerens opdeling af Hovedstadsområdet § 5j og ministerens planlægning efter § 3 ikke påklages. Københavns Kommune skal foreslå, at planlægning som borgerne m.fl. hidtil har kunnet påklage til Naturklagenævnet ang. retlige spørgsmål fortsat skal kunne det.

Forslag til ændring af lov om miljøbeskyttelse (miljøbeskyttelsesloven)

Ændringer i Lov om Miljøbeskyttelse berører Københavns Kommunes administration af virksomheder og det eksterne miljø (overfladevand, grundvand og luftkvalitet).

Den hidtidige amtslige forpligtigelse til at overvåge miljøtilstanden i omgivelserne (det eksterne miljø) i lovens § 66 overgår fra Københavns Kommune (som

en amtskommunal opgave) til staten. Opgaven, som flyttes, omfatter dels det generelle regionale tilsyn af vandløb, søer og kystnære områder, og dels det nationale overvågningsprogram NOVANA, som p.t. med års mellemrum revideres efter forhandlinger mellem stat og Københavns Kommune. NOVANA overvågningen omfatter punktkildeudledninger (fra renseanlæg og regnvandsudledninger), vandløb, søer og de marine kystnære områder, grundvand samt luftovervågning.

Tilsynet med alle kommunale spildevandsudledninger til recipient overgår fra Københavns Kommune (som en amtskommunal opgave) til staten. Lovforslaget angiver ikke omfanget af statens kommende tilsynsforpligtigelser på området, men omfatter som minimum udledninger fra (de store) renseanlæg Lynetten og Damhusåen i Københavns Kommune. I hvilket omfang lovforslaget indebærer et statsligt tilsyn på øvrige kommunale spildevandsudledninger som udløb fra separat og fælles kloakerede områder, fremgår ikke af lovteksten.

Lovforslaget indebærer, at alle tilladelser til direkte udledninger overgår fra primært at være en amtskommunal opgave til en kommunal opgave. Staten overtager dog kompetencen til at meddele tilladelse til direkte udledninger fra de særligt komplicerede virksomheder (listevirksomheder), hvor staten også bliver godkendelsesmyndighed (jf. nedenfor).

Generelle bemærkninger m.h.t. det eksterne miljø

Lovændringerne i Miljøbeskyttelsesloven flytter den generelle forpligtigelse til at overvåge tilstanden i omgivelserne fra Københavns Kommune til staten.

Når både den statslige NOVANA overvågning og den regionale overvågning er overgået til staten, kan Københavns Kommune ikke nødvendigvis regne med, at staten vil have de samme prioriteringer for overvågning af grundvandsområdet, på vandløb, søer og de kystnære marine områder samt for luftkvaliteten som kommunen selv. Informationerne fra overvågningen er væsentlige for, at Københavns Kommune kan løse de opgaver, som kommunen også vil have fremover:

- Myndighedsbehandling af tilladelser til udledning af spildevand fra kommunale spildevandsanlæg og fra virksomheder (på nær listevirksomheder)
- Udarbejdelse af spildevandsplaner
- Udarbejdelse af de kommunale handleplaner, som kommunen skal udarbejde for at realisere de kommende miljømål for vandforekomsterne efter Lov om Miljømål.

Det bør sikres, at Københavns Kommune også fremover har den nødvendige viden til rådighed. Det kan ske ved, at der enten gives kommunen mulighed for, at overvågningsprogrammerne forhandles mellem stat og kommune eller ved, at Københavns Kommune selv får de nødvendige resurser stillet til rådighed til at kunne gennemføre de undersøgelser og den overvågning, der er nødvendige for at løse pålagte opgaver og kommunens egne prioriterede opgaver.

Lovforslaget indebærer endvidere, at tilsynet ikke altid vil følge godkendelsesmyndigheden. Hvor godkendelsesmyndigheden for både de kommunale og private spildevandsudledninger og de fleste udledninger fra virksomheder skal ligge hos kommunen, vil tilsynsmyndigheden være delt, så staten har tilsynet med

kommunale spildevandsudledninger, mens kommunen har tilsynet med de private udledninger og udledningerne fra de fleste virksomheder. Princippet bør være, at godkendelse og tilsyn ligger hos samme myndighed.

Tilladelse til direkte udledning til recipient flyttes fra de større (amtslige) enheder til de kommunale enheder, de kommende godkendelsesmyndigheder. På nær direkte udledninger fra nogle få større virksomheder (listevirksomheder), som overgår til staten, får det ingen større praktisk betydning for Københavns Kommune, idet kompetencen overgår fra at være et amtsligt ansvarsområde for Københavns Kommune til at være et kommunalt ansvarsområde. Men da forureningen føres med vandløbene, som typisk overskrider mange kommunale grænser, eller samles i større kystområder, vil opsplitningen af godkendelsesmyndigheden på mange enheder kræve en stor grad af enighed i administrationen af tilladelser mellem mange kommuner, hvilket i sig selv kan blive en politisk vanskelig og ressourcekrævende sag.

Generelle bemærkninger til virksomhedsområdet

Tilsyn med alle kommunale spildevandsudledninger og affaldsbehandlingsanlæg flyttes fra amt til stat, og dermed også fra Københavns Kommune til staten. Det samme gælder miljøgodkendelse og tilsyn med et antal virksomheder med særligt forureningspotentialer.

Københavns Kommune har i forbindelse med Myndighedsudvalgets arbejde anbefalet, at kun de 50 virksomheder, som blev meldt ud i.f.m. det første reformudspil, overføres til staten - og ikke som nu de ca. 235 virksomheder. Det fremlagte forslag vil efter kommunens opfattelse betyde en forringelse for renseanlæg og affaldsbehandlingsanlæg, som fremover vil få to miljømyndigheder. Desuden vil det faglige miljø, som siden 1990 er blevet opbygget i kommunen, blive forringet, fordi de mest komplekse virksomheder overføres til staten.

Endelig vurderer Københavns Kommune, at der på baggrund af det fremlagte forslag til fordeling af virksomheder mellem kommunerne og staten vil ske en centralisering fra kommuner og amter til staten. Dette er i modstrid med regeringens ønske om at skabe en helhedsforvaltning, der samler hovedparten af opgaverne i kommunerne, således at der skabes en entydig indgang til det offentlige.

Ad § 66, stk. 5:

Københavns Kommune finder det uhensigtsmæssigt, at tilsyn og godkendelse ikke ligger hos sammen myndighed.

Ad. § 82, stk. 2:

Københavns Kommune finder den nuværende call-in-beføjelse tilstrækkelig, og finder ikke det er nødvendigt at udvide muligheden for at få staten som godkendelses- og tilsynsmyndighed.

Lov om naturbeskyttelse

Loven overfører amternes hidtidige kompetence vedrørende forvaltning af beskyttelseslinier ved søer, skove, kirker mv. til kommunerne, men beskyttelsesli-

nien ved strandene til staten. Det forekommer uhensigtsmæssigt at udskille strandbeskyttelseslinien fra lovens øvrige beskyttelseslinier. Det findes ikke begrundet, at den i højere grad end de øvrige generelle beskyttelseshensyn varetager interesser af national karakter. For borgerne betyder det, at der skal indgives ansøgning til to myndigheder i en lang række sager, idet kommunen jo er bygge- og landzonemyndighed mv. Praksis for administrationen af strandbeskyttelseslinien er meget klar og foreslås ikke ændret, så der er ikke hensyn der taler for, at den i modstrid med reformens intentioner om forenkling skal administreres adskilt fra de øvrige beskyttelseslinier.

Ad § 49, stk. 3

Staten afholder fremover $\frac{3}{4}$ af erstatning og godtgørelser ved fredning, mens kommunen afholder $\frac{1}{4}$. Det er med dette uklart om dette forhold også gælder ved generelle beskyttelse af fortidsminder, natur og kulturhistoriske fredninger af offentlig ejendom.

Som eksempel kan nævnes de økonomiske konsekvenser ved, at Amager Strandpark bliver pålagt at stoppe sit arbejde og undersøge et vikingegravskib, samt omlægge sit anlægsprojekt af hensyn til en stenalderboplads.

Ad § 49, stk. 5

Staten kan ved fredningerne af national betydning, eller fredninger, hvor de økonomiske konsekvenser er mere end 2. mio. kr. øge erstatningen til at udgøre 9/10 dele.

Det er imidlertid uklart, om der som konsekvens heraf, vil pågå en registrering af, hvad der har national betydning. Det kunne være meget væsentligt for især voldanlæg i København

Ad § 73, stk. 6

I dette afsnit skærpes kommunens tilsynspligt, således at der ved kendskab til ulovlige forhold også på arealer, som staten har tilsyn med skal indberettes ulovlige forhold. Samtidigt pålægges staten, at indberette ulovlige forhold på de arealer kommunen fører tilsyn med.

Sammen med tilsynspligten påhviler det de respektive myndigheder at give påbud og ved manglende udførelse af de påbudte arbejder skal/kan der udføres tvangsforanstaltninger.

Såfremt denne ændring betyder krav til et skærpet tilsyn kan det medføre væsentligt større administrative omkostninger til tilsyn, gennemførelse af påbud og i sidste instans også, at kommunen vil få flere udgifter til tvangsforanstaltninger, udgifter det ofte er meget svære at geninddrive.

I forbindelse med denne ændring overflyttes naturovervågning til staten. Det er uklart hvordan denne opgave vil blive finansieret og gennemført.

Forslag til ændring af lov om forurenet jord (jordforureningsloven)

Generelle bemærkninger til lov om forurenet jord

Beføjelserne i jordforureningsloven er blevet delt mellem kommune og region som følge af tillægsaftalen mellem forligspartierne. Det indebærer, at beføjelserne til oprensning og kortlægning af forurenede grunde er henlagt til regionen, medens resten ligger hos kommunen.

Delingen indebærer en forringelse af mulighederne for en samlet, ressourceeffektiv styring af området. Specielt kan det undre, at en borgerrettet beføjelse som kortlægning skal ligge hos regionen.

Lovforslaget bygger i flere tilfælde på en mistillid til, at kommunerne kan overtage de nye opgaver på jordforureningsområdet, hvilket hverken harmonerer med reformens intentioner eller med kompetencefordelingen på miljøområdet i øvrigt.

Hovedproblemstillingen angår § 8, § 8a og § 71, da disse beføjelser ikke synes at være en korrekt udmøntning af principperne og aftalerne bag reformen.

Beføjelsen efter § 8 til at meddele tilladelse til nybyggeri m.v. og stille krav om sikring mod jordforurening er formelt placeret hos kommunen, som den skal, dog er beføjelser i sager om særlige oprydninger af benzinstationer og beføjelser til at fastsætte lokale forskrifter henlagt til regionen, hvilket ikke er konsekvent.

§ 8a indfører imidlertid reelt en forskydning af § 8-kompetencen til regionen, idet kommunen har pligt til at høre regionen i alle sager og pligt til at rette sig efter regionens udtalelse i enhver henseende. Dette er uacceptabelt.

Tilsvarende foreskriver § 71 at den, der støder på jordforurening ved byggearbejder, skal henvende sig til regionen for derfra at få besked, om der skal stilles krav om sikring mod jordforurening. Det bør være kommunen, bygherren skal gå til, eftersom det er kommunen, der skal stille kravene efter § 8.

Den uheldige implementering af disse bestemmelser indebærer følgende ulemper:

- Der bliver to indgange til det offentlige system. Den enkelte sag skal til behandling hos to myndigheder, i mange tilfælde to gange hos hver. Der skal udføres regulært dobbeltarbejde, og der er nærliggende risiko for konflikter mellem de to myndigheder om, hvilken praksis der skal følges
- Borgerne, specielt bygherrerne, kommer til at opleve en markant dårligere service, da de i forhold til i dag må opleve en kostbar forlængelse af sagsbehandlingen i alle byggesager. Sagerne kan tilmed gå i stå hvis myndighederne ikke er enige.
- Københavns udvikling vil blive vanskeliggjort i en situation, hvor kommunen på alle måder forsøger at lette og smidiggøre byggeriets muligheder for at opnå de forskellige nødvendige tilladelser

Bemærkninger til enkelte bestemmelser

Ad § 8, stk. 6:

Det er ikke logisk, at denne ordning (oprensning af forurening på gamle benzinstationer) skal administreres af de nye regionsråd i betragtning af, at olietankbekendtgørelsen, byggesagsbehandling, påbudskompetencen henhører under kommunerne.

Ad § 8, stk. 9:

Når kompetencen i § 8, stk. 2 er overført til kommunerne, bør regionsrådet ikke kunne udstede regler om betingelser, der skal opfyldes før kommunerne kan give tilladelse i henhold til § 8, stk. 2.

Ad § 8, stk. 10:

De samme bemærkninger som under nr. 3 gør sig gældende her.

Ad § 8a

Reglen om en bindende høringspligt er for det første så vid, at den reelt flytter kommunens kompetence i henhold til § 8, stk. 2 til regionen. For det andet vil den gøre den administrative sagsgang besværlig, indførelse af et nyt administrativt led. Et forslag kunne være, at kommunerne alene skal orientere regionsrådet.

Ad § 21:

Regionsrådet bør også underrette kommunen i forhold til jordflytningsproblematikken og § 8, stk. 2.

Ad § 39, stk. 3:

I henhold til råstofloven er det kommunen der er godkendelses- og tilsynsmyndighed for indvinding. Kompetencen til jordforureningstilsynet bør følge denne deling. Også begrundelsen for deling på påbudskompetencen i forhold til øvrig virksomhed.

Ad § 52:

Beføjelserne til at meddele konkrete dispensationer m.v. til tilførsel af jord i råstofgrave bør ligge hos kommunen. Det overvejende hensyn er grundvandsbeskyttelse, hvor kompetencen i vandforsyningsloven konsekvent er lagt hos kommunen. Desuden er kommunen myndighed for jordflytninger og byggesager.

Ad § 58:

Denne kompetence bør følge påbudskompetencen og den er hos kommunerne.

Ad § 66:

I og med der ovenfor er argumenteret for, at det er kommunerne, der giver påbud og dispensationer i forbindelse med forurening og jordtilførsel i råstofgrave, så bør det også være kommunen, der fører tilsyn hermed.

Ad. nr. 2 § 71:

Der bør i denne forbindelse være en hjemmel for kommunerne til at pålægge bygherrer at fremskaffe alle relevante oplysninger sammen med indsendelse af byggeansøgningen. Kommunerne bør endvidere have bemyndigelse til at stille krav til forundersøgelser i forbindelse med byggesager på grunde, hvor der er eller har været potentielt forurenede grunde (altså de grunde der endnu ikke er kortlagt), og at de kan stille krav til undersøgelser og oprydninger, når der er konstateret forureninger som forventes at kunne fjernes helt, og derfor ikke behøver at blive kortlagt.

Hvis loven skulle følge intentionerne i Regeringens udmøntningsaftale med Dansk Folkeparti, bør denne opgave ifølge Københavns Kommune også overføres til kommunerne, idet opgaven har nær sammenhæng med opgaven i § 8.

Ad nr. 41 § 82, stk. 2:

Det skal sikres, at kommuner også har en klagemulighed, d.v.s. at f.eks. nabokommunen ikke afskæres en klageadgang f.eks. hvor en oprensning i en nabokommune ikke anses at være tilstrækkelig for at beskytte egne drikkevandsinteresser.

Forslag til ændring af lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder (miljømålsloven)

Kommunalreformen indebærer, at staten overtager de nuværende opgaver med overvågning af vandmiljøet fra amterne. Staten får derudover opgaven med udarbejdelse af vandplaner fra amterne, jf. miljømålsloven, mens kommunerne skal realisere de statslige planer ved udarbejdelse af kommunale handleplaner. Regionsrådet får høringsret i forhold til de statslige vandplaner og skal koordinere kommunernes indspil til den statslige planlægning. Endvidere skal regionerne koordinere de kommunale handleplaner og mægle i tilfælde, hvor der opstår uoverensstemmelser i kommunernes handleplaner. Kan der ikke opnås enighed sendes planerne til afgørelse i staten.

Generelle bemærkninger

Overflytning af arbejdet med udarbejdelse af vandplaner fra amterne til staten og udarbejdelse af handleplaner i kommunerne synes ikke at medfører en mere enkel og gennemskelig forvaltning for borgerne. Det giver sig til udtryk i, at staten indhenter idéer fra borgere og organisationer i forbindelse med udarbejdelse af vandplaner, mens kommunerne inddrager borgerne i forbindelse med udarbejdelse af handleplaner.

Overvågningen af miljøtilstanden bliver placeret i staten. De indsamlede data danner baggrund for udarbejdelse af vandplaner. Det skal sikres, at disse data er let tilgængelige for både regioner og kommuner til brug for udarbejdelse af indsatsplaner.

Det er positivt, at den overordnede vandforvaltning sker på et overordnet niveau, for at sikre god miljømæssig forvaltning, da vandforurening har grænseoverskridende karakter.

Grænserne for de kommende regioner er ikke sammenfaldende med vandoplandene. Det fremgår ikke af høringsmaterialet, hvordan regionernes koordinerende arbejde skal tage højde for dette forhold.

Regionernes mæglerrolle i forbindelse med at koordinere kommunernes indsatsplaner virker u hensigtsmæssig, idet de ikke har kompetence til at træffe afgørelser ved uoverensstemmelse. Det bør være en direkte forhandling/mægling mellem de parter, som har kompetencen på området.

Når ansvaret som vanddistriktsmyndighed overgår til staten, bliver Københavns Kommunes mulighed for at påvirke målsætningerne mindre ligesom prioriteringen af indsatsen i Københavns Kommunes vandområder i fremtiden vil udspringe af statens forslag til vandplaner.

De beskrevne retningslinier og målsætninger for vandområderne i regionplanerne, vil være gældende indtil 2009, hvor de afløses af miljømålslovens vandplaner. Det er af væsentlig betydning, at det nuværende ambitionsniveau, jf. regionplanerne, ikke forringes i forbindelse med udarbejdelse af vandplaner.

Forslag til ændring af lov om vandforsyning (vandforsyningsloven)

Tilladelser til vandindvinding m.v. er i dag fordelt mellem amt eller kommune. Dette forenkles med den nye struktur, så alle ansøgninger skal sendes til og behandles af kommunen. Da Københavns Kommune er både amt og kommune fungerer dette enstrengede system allerede her. Det vurderes, at dette er en fordel for både myndighed og virksomheder/borgere.

Også klagesystemet forenkles, så alle klager behandles af Miljøklagenævnet. Det kan måske give en hurtigere sagsgang i klagesager, hvilket vil være af betydning for såvel kommunen som virksomheder og borgere.

Københavns Energi har meget store indvindinger i en række amter uden for Københavns Kommune. Indvindingstilladelser af denne størrelsesorden har skullet behandles af amterne. Københavns Energi forudser, at det vil blive yderligere administrativt tungt og politisk vanskeligt at opnå de nødvendige vandindvindingstilladelser i kommunerne til brug for levering af drikkevand i hovedstadsområdet.

Koordinering af myndighedsopgaven omkring sikring af en tilstrækkelig samlet indvinding, meddelelse af indvindingstilladelser, behandling af indsatsplaner m.v. bliver mere omfattende, når myndigheden samles hos kommunerne. Københavns Energi frygter, at det vil betyde øget forbrug af økonomiske og personalemæssige ressourcer.

Samling af tilladelser til indvinding og bortledning hos kommunerne

Koordinering af myndighedsopgaven omkring sikring af en tilstrækkelig samlet indvinding, meddelelse af indvindingstilladelser, behandling af indsatsplaner m.v. bliver mere omfattende, når myndigheden lægges ud i de enkelte kommuner. Københavns Energi frygter, at det vil betyde øget forbrug af økonomiske og personalemæssige ressourcer.

Tilbagekaldelse af tilladelser til indvinding

Miljøministeren overtager amternes mulighed for at tilbagekalde gældende indvindingstilladelser. Det er f.eks. aktuelt, hvor myndighederne ønsker at private indvindere skal tilsluttes en almen vandforsyning. Dette forventes ikke at få nogen særlig betydning indenfor Københavns Kommune, da den almene vandforsyning er helt udbygget, sådan at samtlige forbrugere er tilsluttet levering fra Københavns Energi.

Gebyropkrævning

Gebyr jf. § 52c opkræves af kommunen og tilfalder kommunen og miljøministeren. I medfør af ændringerne i Miljømålsloven, skal basisanalyse, overvågning, vandplan m.m. nu udføres af Miljøministeren, hvorfor ministeren skal have andel i gebyrmidlerne.

Københavns Energi frygter, at overgangen af gebyropkrævningen fra amterne til kommunerne vil forringe gennemskueligheden i anvendelsen af gebyrmidlerne og føre til øgede udgifter, der skal finansieres gennem besparelser eller takstreguleringer.

Forslag til ændring af lov om beskyttelse af havmiljøet (havmiljøloven)

Kompetencen for udstedelse af klaptilladelser og tilsyn indenfor 12 sømil grænsen overgår fra amtet til kommunen.

Københavns Kommune og Bornholms Regionskommune har som de eneste kommuner også myndighedsrollen i den nuværende havmiljølov. Myndighedsrollens overgang til kommunerne får således ingen betydning for Københavns Kommune.

Ud over de små ændringer, som skiftet fra amt til kommune afstedkommer, er der en enkelt større ændring af betydning. Det er, at klage over en tilladelse til dumpning af materiale ikke længere har opsættende virkning.

I den nuværende lovgivning § 53 stk. 2 hedder det, at "En klage over en tilladelse til dumpning af optaget havbundsmateriale har opsættende virkning, medmindre klagemyndigheden bestemmer andet. Hvis der indgives klage, skal den myndighed, der har meddelt tilladelsen, straks underrette ansøgeren herom". I den nye lovgivning er kun den sidste sætning medtaget.

Konsekvensen heraf er, at ansøger kan dumpe materiale, indtil der foreligger en afgørelse fra Miljøklagenævnet. Dette er specielt uheldigt i forbindelse med dumpninger, da det er en irreversibel proces. Man vil senere kunne komme i den situation, at Miljøklagenævnet erklærer dumpningen for ulovlig, men ansøger har på handlingstidspunktet ikke gjort noget ulovligt.

Hvis man vil sikre miljøet mod uønsket forurening, bør klager over dumpninger af havbundsmateriale have opsættende virkning. Dumpninger af havbundsmateriale skyldes som regel oprensninger i havne, fordi officielle vanddybder skal overholdes eller bortgravning af materiale i forbindelse med større byggerier. Dybden i en havn bliver ikke kritisk i løbet af en fire eller otte ugers høringsperiode. Større byggerier indeholder i sig selv en langtidsplanlægning, der nemt kan tage højde for en høringsperiode.

Der synes således ikke, at være argumenter for at undlade at give klager over dumpninger, opsættende virkning. Københavns Kommune opfordrer derfor til, at der tilføjes bestemmelser om opsættende virkning i lovforslaget.

Forslag til ændring af lov om vandløb (vandløbsloven)

Lovforslaget indebærer, at den kompetence, som amterne hidtil har haft efter vandløbsloven herunder myndighedstilladelser og vedligehold af de amtslige vandløb samt opgaven med offentlig pumpelag, alle, overgår til kommunerne.

Ændringerne i loven får ingen praktisk betydning for Københavns Kommune. Alle Københavns Kommunes vandområder er i forvejen kommunale vandløb i lovens forstand, og kommunen har derfor i forvejen administreret tilladelser og gennemført tilsyn og vedligeholdelse. Opgaver vedrørende offentlige pumpelag har Københavns Kommune også hidtil varetaget som amtslig myndighed.

Københavns Kommune har på den baggrund ingen bemærkninger til lovforslaget.

Forslag til lov om ændring af lov om råstoffer (råstofloven)

Københavns Kommune har ingen bemærkninger til lovforslaget.

Forslag til lov om ændring af lov om miljø og genteknologi (genloven)

Københavns Kommune har ingen bemærkninger til lovforslaget.

LANDDISTRIKTERNES FÆLLESRÅD

Statsministeren
Indenrigs- og Sundhedsministeren
Fødevareministeren
Økonomi – og Erhvervsministeren
Miljøministeren

Modtaget i departementet

10. JAN. 2005

Jelling, 7. januar 2005

Vedr. høring om lovforslag til udmøntning af Kommunalreformen

Tak for de fremsendte lovforslag, modtaget 01.12.04.

Indledningsvis vil Landdistrikternes Fællesråd udtrykke en bekymring for de demokratiske vilkår i denne proces.

Når et så omfattende lovændringsforslag sendes i høring i december, vil det kun være muligt for organisationer med mange embedsmænd at foretage en tilbundsgående behandling.

Der har, indenfor de givne tidsrammer, ikke været mulighed for at debattere indholdet med det demokratiske vækstlag, som Fællesrådets medlemsskare repræsenterer, hvilket er meget beklageligt, i forbindelse med en række lovændringer, der får vidtrækkende konsekvenser for befolkningen i landdistrikterne.

Generelt anser Fællesrådet det for vigtigt, at landdistriktsudvikling fortsat foregår i tæt samspil med de borgere den omfatter.

Fællesrådet skal derfor hermed udmelde sin tilslutning til svar af d.d. fra Amtsrådsforeningen: "Høringssvar om regional udvikling" j.nr. 002-471132.

LDF skal endvidere anbefale, at der kun er ét vækstforum i hver region.

Dette skal gives vidtgående kompetencer og økonomisk råderum indenfor landdistriktsudvikling. Fællesrådet vil derfor hermed kvittere Fødevareministeriet for forslaget om at art. 33- og LEADER+ ordningernes nyordning i forbindelse med det kommende landdistriktsprogram fortsat er placeret regionalt.

Landdistrikternes Fællesråd foreslår at regionernes beføjelser skærpes, således at kun jura – ikke projekternes faktuelle indhold – skal vurderes af ministeriet før endelig godkendelse.

Det forventes, at hver enkelt region via sin udviklingsafdeling, har et tæt samarbejde med kommunernes landdistriktsråd og udviklingsafdelinger; således at regionens udviklingsplan afspejler en koordinering af de kommunale landdistriktsstrategier – ikke blot hvad angår erhvervsudvikling; men i høj grad også alle de andre sektorer, der indgår i en helhedstænkt landdistriktspolitik.

Endelig vil Fællesrådet bede regeringen overveje hvorledes borgerne gives tid og mulighed for at debattere og kommentere strukturreformens lovgivningsmæssige konsekvenser, før disse vedtages.

Med venlig hilsen
Landdistrikternes Fællesråd
Thorkild Ljørring Pedersen
Formand

Modtaget i departementet

= 7 JAN. 2005

Høringsvar fra Landsforeningen af Landsbysamfund www.lal.dk

d. 6. januar 2005

Til

Finansministeriet, Socialministeriet, Justitsministeriet, Indenrigs- og Sundhedsministeriet og Miljøministeriet i anledning af de 16 lovforslag, Landsforeningen har haft til høring siden begyndelsen af december 2004 (se venligst vedlagte papir: "16 lovforslag til høring").

Landsforeningen af Landsbysamfund har valgt at indsende sit høringsvar med samme ordlyd til de 5 ministerier, der har udset os som høringspartnere.

Landsforeningen af Landsbysamfund er en landsdækkende forening, som siden 1976 har organiseret ca. 400 landsbyforeninger, bylaug, borgerforeninger, m.fl. samt ca. 200 enkeltmedlemmer over hele landet (se venligst vedlagte papir "LAL - facts om Landsforeningen af Landsbysamfund 050105"). Vi har forstået det således, at Landsforeningen har opnået høringsret på grund af vores omfattende og positive høringsvar af 290503 til Strukturkommissionen:

Hermed en tak for denne høringsret.

Eftersom Landsforeningen arbejder udelukkende ved frivillig arbejdskraft (dvs. uden ansatte), er det os ikke muligt i løbet af den ekstremt korte tidsfrist at afgive høringsvar for hvert enkelt lovforslag.

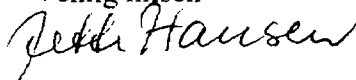
I stedet vil vi helt overordnet udtale følgende:

- **Den nye kommunalreform skal og må finde udveje for, at de politiske fejltagelser, som ved forrige kommunalreform var ved at tage livet af livet på landet, overkommes på forhånd og i hvert fald ikke gentages.** Landdistrikternes befolkning udgør mindst en femtedel af den samlede befolkning, og først i løbet af 1990'erne begyndte man fra ministerside at støtte oparbejdelsen af den nærdemokratiske kompetence, som lokalråd på kommuneplan, er udtryk for (se venligst vedlagte papir om lokalråd, formuleret ved LALs generalforsamling 071104)
- **Nærdemokrati er uomgængelig vigtigt for landdistrikterne. Ligeså de offentlige serviceforanstaltninger.** Sundhedscentre, rådgivning, kommunal borgerbetjening, m.v. skal indrettes, så de længere afstande ikke bliver et befolkningsmæssigt problem.
- **Det frivillige foreningsliv skal have vilkår, der fremmer børn og unges deltagelse i nærdemokratiet, og gør det attraktivt for aktive borgere at lægge kræfterne i.** I landdistrikterne er folk vant til selv at tage fat, og den ressource skal gives videre til næste generation. De nye kommuner skal ikke blot pålægges at stille lokaler til rådighed, men også nødvendig borgervenlig sekretariatsbistand, fx i form af de såkaldte tovholdere.
- **Erhvervsudvikling og IT i landdistrikterne skal styrkes.** Det igangværende samarbejde mellem landbruget og andre beboere skal resultere i, at de nye landdistriktsstøtteordninger ikke kun bliver jordbrugsrelaterede, men også direkte gavner erhverv og levevilkår for andre dele af landdistriktsbefolkningen.
- **Regering og Folketing skal sikre, at der udarbejdes landdistriktspolitik, såvel på kommunalt, som på nationalt plan.** Landdistrikterne er med sit unikke kulturlandskab og sin fantastiske lange kystlinie ved hav, bælt og sund fortsat en vigtig national ressource, og forvaltningen heraf skal matches til befolkningens adgangsmuligheder og de fastboendes

levetilkaar. Eksperimentalzoner kan styrke muligheden for at udvikle nye naturvenlige erhverv og bosætningsformer.

- **Der skal lovgives om, at alle fremtidige lovforslag – de foreliggende inklusive - skal vurderes for deres virkning på landdistriktsbefolkningens levetilkaar og muligheder for medbestemmelse.** På tilsvarende måde, som der er lovgivet for kønsligestilling, men med den forskel, at vurderingen gennemføres, hvilket desværre fortsat –også for de foreliggende lovforslags vedkommende - er mangelfuldt på ligestillingsområdet.
- **Til Miljøministeriet og Finansministeriet vedlægges et høringssvar vedr. lovforslag om råstofudvinding, samt et brev til Skatteministeriet (dateret 010301), som er udarbejdet i samarbejde med *Det Skæve Danmark*.**
- **Til Miljøministeriet vedlægges et høringssvar vedr. lovforslaget om vand.**
Landsforeningen af Landsbysamfund har i flere år haft nedsat et særligt udvalg om drikkevandsforsyning

Venlig hilsen

Jette Hansen, formand for *Landsforeningen af Landsbysamfund*, www.lal.dk
Klintrupvej 13, 8641 Sorring. Tel: 86957327. E-mail: jette.hansen@sorring.dk